

UFO

unidentified flying objects

INFORMATION

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

NR **5** SEPT. - OKT. 1973

I detta nummer bl. a.:

UFO-INFORMATION:
SÅ HAR TIDNINGEN
UTVECKLATS

FOA HELT PASSIV
UFO-RAPPORTER
LÄGGS UNKAN
I PÄRMARNA!

LINDBERGH AVSLÖJAR:
JAG FICK HJÄLP
AV VÄNLIGA
"FANTOMER"

SAAB-SCANIAS flygfält, utanför Linköping, tycks vara ett intressant objekt för UFO:s. Flera observationer av UFO:s har gjorts i anslutning till flygfältet. Senast i april i år då fyra personer vid Hackefors Cementfabrik såg ett starkt pipande och glittrande föremål sväva över området. Se sedan 2!

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen
Organ för riksorganisationen UFO-Sverige

I REDAKTIONEN

Olle Öhman - Bevakning av utländska publikationer. Översättningar, textbearbetning, redigering. Tel 0340/308 44

Jan Lind - Planering av tidskriftens innehåll. Tel 0141/198 21

Övriga medarbetare: Jan-Ove Sundberg, Gunborg Gustavsson, Anita Hedman, Gunilla Lundberg.

LAYOUT

Olow Petterson

ANSVARIG UTGIVARE

Carl-Axel Jonzon. Tel 0141/701 91

UFO-INFORMATION

trycks och utges av Centralgruppen
för Riksorganisationen UFO-SVERIGE
Box 311, 591 03 Motala 3.

PRENUMERATION OCH MEDLEMSSKAP

Postgiro 8 43 25 - 0 C A Jonzon

- ☐ För artiklarna svarar författarna.
- ☐ UFO-SVERIGE är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till "Olle Öhman Fack 8, 430 20 Veddige" eller "UFO-Sverige Box 311, 591 03 Motala 3".

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Datorerna löser inga UFO-gåtor!	s 1
Flera UFO-observationer nära SAAB-SCANIAS flygfält	s 2
Klot med tänder "skrämdes" av blix	s 4
Röd ellips med rörligt klot över Köping	s 5
Norskt UFO-Center letar efter UFO i Djupsjön vid Röros i Norge	s 6
FOA:s roll fullständigt passiv UFO-materialet sover i pärmarna	s 7
UFO-INFORMATION seglar i medvind - Bättre resurser - Fler medarbetare - Större upplaga	s 10
Flygande "tanklock" över södra Gotland	s 16
Majestätisk "zeppelinare" gled fram över Vargön	s 17
SKYLAB banar väg för rymdresor - men svår påfrestning på människan	s 18
"Svenskt" UFO synligt i Norge	s 22
Budskap från rymden till världens härskare - Italiensk tulltjänsteman förmedlare	s 23
Brev från Gardemoen styrker vår Finspångs-utredning	s 25

**UFO-observationer,
gåtfulla händelser**

Rapportera till
UFO-SVERIGE!

Ring 0141-701 91 (kvällstid)
eller skriv.

**VAD HÄNDER I DIN
UFO-FÖRENING?**

HALL
OSS UNDERRÄTTADE
PÅ REDAKTIONEN!

**Är Vi mån om en
bra UFO-tidning?**

STÖD
UFO-INFORMATION!

Postgiro 84325-0
C A Jonzon

DATORERNA LÖSER INGA UFO-GÅTOR!

Inom de ramar som den moderna teknologin förser människan med ökas våra kunskaper alltmer, men samtidigt förefaller det som om vår medfödda intelligens strävar åt rakt motsatt håll - dvs. blir mindre och mindre. På något sätt verkar det som om vi satt likhetstecken mellan vetande och intellekt - detta kanske som ett försvar för den vetenskap, som åtminstone i den civiliserade världen utgör ett styrande element i vår vardag.

I något tillspetsad form kunde man säga, att den moderna teknologins kvarnar mal allt fler av oss till en lydig, grå massa!

På senare år har datorerna börjat spela en allt större roll i vår tillvaro. Dessa raffinerade konstruktioner är som bäst i färd med att fånga upp de enskilda individerna - vare sig de vill eller inte - på sina magnetband och tvingar in dem i ett tekniskt komplicerat system, där individen till sist endast kommer att fungera som bärare av ID-kort i olika utföranden och för olika ändamål.

När nu tanken på sina håll förs fram att exempelvis UFO-rapporter borde databehandlas, verkar det som om den nyktra sakligheten får vika för en övertro på teknikens trollkonster. Det är väl klart, att det för den oinitierade kan förefalla genialt att lösa gåtorna med teknikens hjälp. Vetenskapen skulle få ekvationerna att gå ihop och vi skulle strax stå där med lösningen i handen! Ja, tänk om allt vore så bekvämt!

För dem som känner problemen mer ingående, ter sig de löst skisserade dataprojekten rätt och slätt som en stor högfärdsblåsa, som kommer att spricka till följd av sin egen ärelystnad.

Låt oss erinra om att det inom vårt land i genomsnitt inträffar 200-300 UFO-fall per år. Med nuvarande utvärderingsmetoder återstår efter hårdgallring 8-10 fall. Om man antar att observationsfrekvensen under en tioårsperiod är densamma, skulle antalet s.k. hårda fall vara 80-100. För detta ringa antal fall torde man knappast behöva datorer. De beräkningar som krävs bör en kvalificerad person kunna utföra på mindre än en hel arbetsdag - och ändå hinna med lunchen!

Data löser för övrigt på intet sätt de problem det här är fråga om: det vill säga, vi kan med apparaternas hjälp inte få veta om UFOs existerar, varifrån de kommer, vad de vill etc. Här måste människan in med ett direkt ingripande, och de nödvändiga åtgärderna torde vara lika svåra både före och efter databehandling av tillgängliga fakta.

Sammanfattningsvis skulle jag vilja säga, att datorer i detta sammanhang inte har något som helst berättigande. De kan inte gagna UFO-saken. Problemet är ju inte av matematisk art - tvärtom är det så att en mycket stor procent av de inrapporterade fallen har en karakteristisk, psykisk prägel. Då vi här i Sverige inte förfogar över lämplig utrustning för mätning av sådana psykiska fenomen och dess-

utom har en ytterst begränsad parapsykologisk forskning, torde vi kunna bearbeta kanske endast hälften av de svar som datorerna skulle förse oss med. Risken för feltolkningar skulle kunna bli ödesdigert stor. Med all sannolikhet skulle UFO-forskningen härigenom endast göra sig själv en björntjänst.

Vad vi i första hand behöver är ökade insikter i den värld som för oss representerar "det okända" eller "den överkliga verkligheten". Det är väsentligt att försöka penetrera de psykiska fenomen, som är förknippade med UFO-iakttagelserna, att söka bestämma och utreda dem. Med vunna fakta på detta område, skulle utgångsläget bli ett helt annat. Där kunde datorerna sedan komma in och spela sin roll. Jag tror att möjligheterna att få anslag för forskning då också skulle bli betydligt större.

Vi måste alla inse att vårt synfält begränsas av våra sinnesorgans förmåga att uppfånga intryck. Anta att det i vår värld finns människor som endast kan se horisontellt: den beskrivning av verkligheten de skulle kunna lämna oss, måste ju te sig mycket bristfällig, rentav osannolik. Ja, man skulle knappast känna igen sig.

Om vi tillämpar resonemanget på UFO-iakttagelserna, finner vi att observationerna som regel endast håller sig inom den fysiska verkligheten. Vi får en halv bild av vad som händer.

Inte heller kan det vara rätta vägen att studera fenomenen via farkosterna. Det borde rimligen vara dessa farkosters piloter, som skulle kunna ge de bästa och mest uttömmande beskedet om vad som egentligen försiggår och varför dessa mystiska besök görs på vår planet.

Jag är slutligen av den uppfattningen att dessa varelser - vad de än må representera - är oss överlägsna i såväl teknik som intellektuell utrustning. För att överhuvud taget nå fram till dem, måste vi gå den väg som så många i ömkansvärt oförstånd spottar på, nämligen den som leder in i det okända, till "den andra verkligheten". Där ligger svaret och väntar! Men så länge man fnyser åt denna sida av problemet, kommer en oöverstiglig barriär att resa sig mellan oss och fenomenen. Kanske är det rentav så, att ufonauterna med sina farkoster leker kurragömma med människorna; de vet ju att vi ännu inte förstår att leta i denna mörklagda andra värld, där sanningen döljer sig.

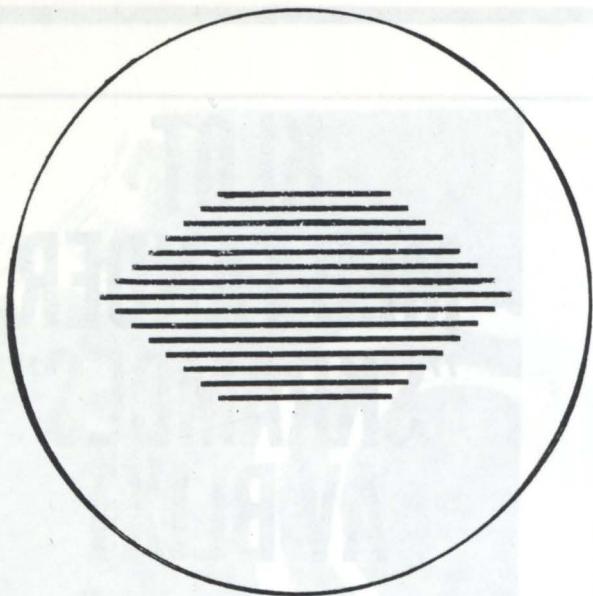
(JONZON)

FLERA UFO-OBSERVATIONER NÄRA SAAB-SCANIAS FLYGFÄLT

En märklig observation gjordes tisdagen den 17 april i år i närheten av Linköping av fyra personer vid Hackefors cementfabrik. Ett föremål av uppskattningsvis ett par centimeters storlek, uppmätt mellan tummen och pekfingret på en armlängds avstånd, låg över en skogsdunge c:a 1 km i sydlig riktning. Det var vid 11-tiden på tisdagsförmiddagen föremålet observerades. Vädret var starkt mulet. En av de fyra befann sig vid tillfället utanför byggnaden och hörde då ett starkt pipande i intervaller. Han liknade ljudet vid kortvågssignaler, men reflekterade inte närmare över det. Det var obehagligt för öronen. Då han kom in till de andra gjorde dessa honom uppmärksam på föremålet som de iakttagit under ett par minuters tid. Det som fångat deras uppmärksamhet var de starkt glittrande över- och undersidorna av den långsmala kroppen. Objektet började sakta röra sig i östlig riktning och försvann slutligen med stor hastighet.

Ägaren till cementfabriken, herr Edvin Mahrs och hans fru, berättar för UFO-Informationens redaktion, att de tidigare vid flera tillfällen gjort intressanta observationer på samma plats som ligger i närheten av SAAB-SCANIAS flygfält.

Den första observationen gjorde herr Mahrs i april-maj 1954. Han var på väg från Linköping till cementfabriken vid Hackefors. Klockan var halv ett då han varseblev ett stort metallglittrande föremål på en höjd ungefär 75 m över Hackefors samhälle, som ligger 500-700 m från

Fabrikör Edvin Mahrs, ägare till Hackefors cementfabrik utanför Linköping, har vid flera tillfällen gjort intressanta UFO-observationer i anslutning till SAAB-Scania flygfält.

stora vägen. Han trodde först, att det var ett stort trafikflygplan på inflygning till flygfältet men upptäckte snart att det stod absolut stilla i luften. Då stannade han bilen och gick ur den för att kunna se bättre.

Formen, säger herr Mahrs, var som en kasperhatt av enormt mått med tydlig kontur av en kupol mitt på. Det svävade på en ungefärlig höjd av 75 meter, och farkosten såg ut att ha en diameter av omkring 25 meter. Herr Mahrs berättar att han hoppades, att det skulle komma fler bilar medan han hade föremålet under uppsikt, men vägen låg öde och tom.

Samtidigt som den jättelika farkosten svävade över samhället höll man på SAAB-SCANIAS flygfält på att varmköra en J-29 och ungefär en halv minut efter det att tjutet av detta upphört, gav sig farkosten iväg med en oerhörd hastighet i nordvästlig riktning. Herr Mahrs kunde följa den med blicken under 3-4 sekunder och på denna tid hann den tillryggelägga en sträcka av uppskattningsvis 2 mil, vilket är det avstånd man kan se över slätten till horisonten. Ett flygplan, som går i samma riktning, kan man följa med blicken i 4-5 minuter.

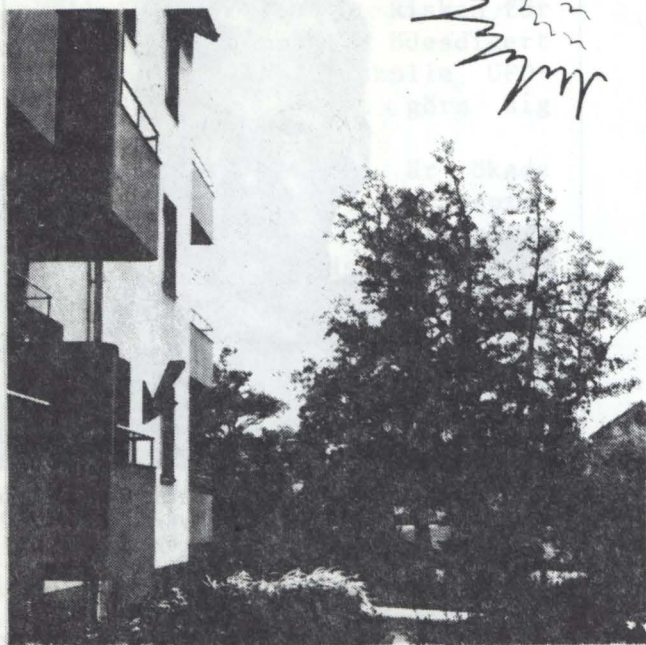
Några hundra meter längre framåt vägen var en man sysselsatt med att kapa ved och där han befann sig borde han ha sett farkosten, men på herr Mahrs förfrågan svarade denne, att han stått böjd över sitt arbete hela tiden och inte tittat uppåt. Då farkosten rörde sig absolut ljudlöst fanns det således ingenting som kunnat fånga uppmärksamheten, om man inte av en händelse fått syn på den.

Vid ett annat tillfälle iakttog makarna Mahrs ett ljussken, som rörde sig isicksack innanför de fyra stjärnorna som utgör Karlavagnens vagn. Ljusskenet var inte större än en stjärna, men varje gång den gjorde, som det tycktes, en vändning lyste den till för att däremellan vara mörk. Inget ljud kunde uppfattas i samband med observationen.

En kväll, då jag var ute i trädgården, berättar herr Mahrs vidare, fick jag se en jättelik farkost komma över himlen från Rystadhållet och gå över här absolut ljudlöst. Den liknade en väldig cigarr och på bakänden av kroppen lyste det av violett, gult, rött, ja snart sagt alla regnbågens färger. Höjden kunde uppskattas till omkring 300 meter och storleken 3-4 gånger större än ett flygplan på samma höjd.

Man får en egendomlig känsla då man ser sådana här saker, säger herr Mahrs. Man känner sig privilegierad genom att man har fått inblick i något som inte är av denna världen. Ända sedan 1945 har jag haft intresse av att läsa om dessa oidentifierade föremål. Jag har läst allt vad jag kunnat komma över alltifrån Adamski till tidningsartiklar i ämnet. Min far berättade då jag var pojke, att han sett några småväxta figurer i röda overaller när han var i skogen och högg en dag. Han hade haft någon form av kontakt med dem, men eftersom ingen tog honom på allvar sade han aldrig mer något om detta till någon. Nu börjar jag ana, att han verkligen upplevt något utöver det vanliga.

G.L.

KLOT MED TÄNDER "SKRÄMDES" AV BLIXT

Pilen visar balkongen där fru Rohlin stod. Klotet svävade ca två centimeter från balkongräcket. Snett upp till vänster om fru Rohlin lyste samtidigt ett starkt vitt ljus.

Rubriken får inte tas på fullt allvar! Ingen kan svära på hur det var med skrämseln eller chocken i det här fallet, men faktum är att fru *Elinor Rohlin* i Örebro fick uppleva något som ligger helt utanför det vanliga mönstret.

Kvällen före trettondagsafton i år stod fru Rohlin vid 21-tiden vid fönstret i vardagsrummet och tittade ut. Hon fick då se ett stort, ljust körsbärsfärgat klot, som sakta sänkte sig ned från skyn. Samtidigt observerade hon ett starkt vitt ljus till vänster om klotet och längre bort ifrån det. Det verkade som om det körsbärsfärgade klotet styrdes från det vita ljuset, som var mycket intensivt.

Klotet styrde mot fru Rohlins balkong och stannade ungefär 2 cm från räcket. Fru Rohlin skyndade efter sin kamera, som hon hade liggande i ett skåp strax intill balkongdörren. Klotet befann sig hela tiden på samma plats, och vittnet släppte det inte ur sikte för ett ögonblick. Hon satte skyndsamt en blixtnöj i fattningen på kameran och riktade den mot föremålet. Eftersom hon kom för nära fick hon ta ett steg bakåt från balkongen för att få med hela föremålet.

- Nu är det bäst att jag knäpper innan det försvinner, sade hon för sig själv.

I samma ögonblick som hon utlöste kameran inträffade något helt fantastiskt.

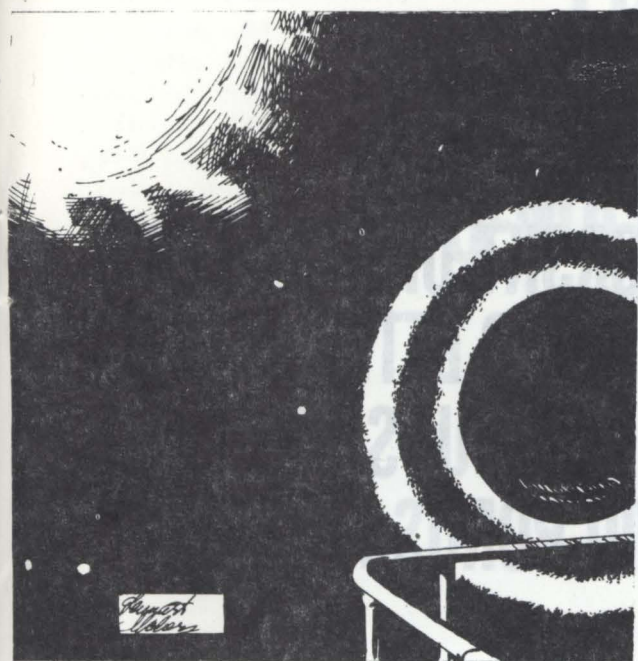
Klotet omgavs av två stora ringar - det gav intryck av att vara lätt - och i mitten av det fanns två rader av något som liknade luckor. Kanske skulle man också kunna likna klotet vid ett huvud, menar fru Rohlin. Luckorna skulle i så fall vara tandrader.

I samma ögonblick som blixten från kameran flammade till, flög tänderna eller luckorna åt alla håll, som om de blev skrämde eller överraskade.

Mellan "tandrader" löpte ett svart band och ringarna på klotet var liksom av fjäll. Luckorna, eller vad det nu kunde vara, hade en bredd av ca 5 cm och klotet var av samma bredd som balkongen, som mäter 2.25 m.

- Sedan jag tagit bilden skyndade jag ut i hallen, tog på ytterkläderna och tänkte rusa över till grannen. Jag ämnade också ta fler bilder utifrån. I hastighe-

RÖD ELLIPS MED RÖRLIGT KLOT ÖVER KÖPING

ten glömde jag kameran i vardagsrummet, och när jag återvände för att hämta den såg jag att klotet vid balkongkanten var försvunnet liksom det stora vita skenet, säger fru Rohlin.

UFO-Sverige har låtit en fotograf undersöka den bild som fru Rohlin tog och han förklarar att det inte rör sig om reflexer eller liknande saker. Man kan se att det är fråga om ett fast föremål inuti det vita ljuset. Man kan också iaktta de "tänder" och upphöjda ringar som vittnet berättat om.

Fotot togs i färg men tekniskt är det ej av så god kvalitet att det skulle ge en god reproduktion i tidskriften. Vår tecknare har därför med hjälp av bilden försökt återge föremålet så troget som möjligt.

Vi har ingen förklaring till hands, annat än att såväl bild, rapport som efterföljande undersökning av våra medarbetare skildrar ett helt unikt händelseförlopp. Såvitt det är oss bekant finns det ingen sådan känd eller registrerad händelse att jämföra med.

(JONZON)

Onsdagen den 19 september kl. 22.15 var stud. Birgitta Mårtensson, Köping, till fots på väg hem till sin bostad. Hon upptäckte då ett lysande runt föremål på himlen i öster. Storleken uppger hon till en sjättedel av månen, som också var synlig.

Birgitta M: - Färgen var gullysande men tidvis var föremålet rött. Det rörde sig hela tiden och ändrade då samtidigt form från runt till elliptiskt. Flera personer på vägen stod också och betraktade föremålet. När jag kom hem uppmärksammade jag mina föräldrar på saken.

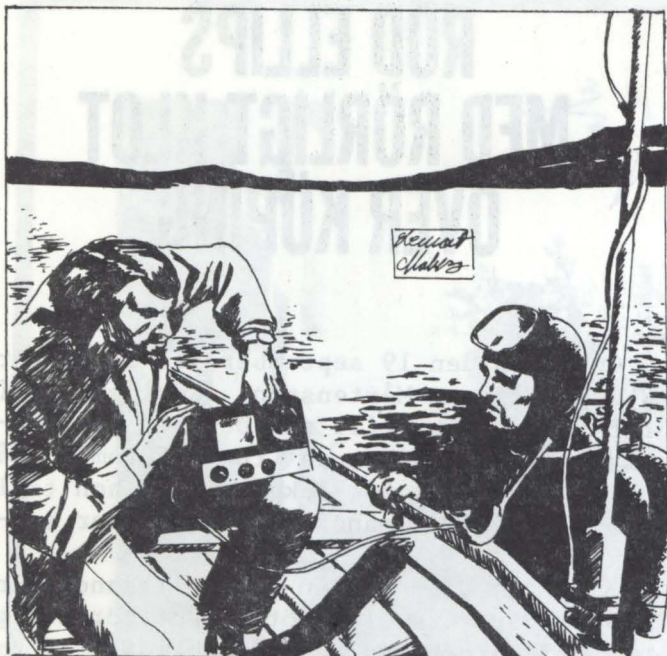
Ing. Rainer Mårtensson: - Min dotter Birgitta kom hem kl. 22.25 och sade, att jag skulle komma ut och se på något mystiskt på himlen. Jag gick ut på altanen och såg i öster ett rödgulaktigt föremål. Detta hade en skenbar storlek av en 25-öring. Jag gick in efter en kikare och betraktade fenomenet men kunde inte se några detaljer utan stöd. Jag gick då upp till badrummet i övre planet, där det finns ett takfönster. Jag tog stöd med kikaren mot fönsterkarmen och såg nu föremålet tydligt, varvid jag uppfattade följande:

Föremålet var ellipsformat och lutade snett mot vänster i ca 45° vinkel. Det var röd-gulfärgat och i dess nedre ände fanns ett rödfärgat klot. Detta klot åkte ut ur ellipsen, nedåt, och gick sedan tillbaka in i det större föremålet. Detta upprepades ett flertal gånger de ca 15 minuter som jag på detta sätt betraktade föremålet. Både ellipsen och klotet blev vid slutet av observationen mindre.

Birgitta M: - Jag stod ute på altanen och betraktade föremålet medan min far studerade det med kikare från takfönstret. Klockan 23.00 ändrade det färg till vitt sken och blev mindre och mindre för att till slut helt försvinna.

Fru Ingrid Mårtensson: - Jag betraktade föremålet från balkongen i övervåningen och uppfattade det som en stor, starkt lysande stjärna. På grund av kylan gick jag in efter en kort stund.

Intervju: T. Berthelsen och Ingvar Damm

Norsk UFO-center har i år, hittills dock utan framgång, på nytt inlett undersökningar av Djupsjön vid Röros på jakt efter ett okänt föremål som enligt två vittnen en sensommar dag 1945 sågs landa i sjön. Landningsplatsen har undersökts minutiöst, bl a med hjälp av teknisk apparatur.

Det hela började en sensommar dag 1945. Ett okänt föremål kom in över Djupsjön vid Röros, berättar två trovärdiga vittnen. Föremålet kom på låg höjd och flög horisontalt över vattnet. Det förde ett "otroligt" oväsen. Det var äggformat och hade halvmånformade fenor på sidorna medan det däremot saknade vingar av det slag som vanliga flygplan är utrustade med. Föremålet höll kurs mot en holme i sjön, och strax innan det kom fram dit gjorde det en 90-graders sväng och dök ned i vattnet med ett våldsamt plaskande. Vittnena säger att föremålet flöt på vattnet ungefär en halvtimme och att det ännu befann sig på vattenytan när de var tvungna att lämna sin observationspunkt.

När de två personerna åter fick tid att gå tillbaka till platsen för iakttagelsen, fanns inte föremålet kvar där.

- Vi stod som förstenade och såg föremålet - som var stort som en mindre personbil - landa omkring 300 m från oss. Det var gråblått och helt slätt med undantag för de halvmånformade fenorna. Det ena vittnet, fru Sollie, stod i köket och separerade mjölk för hand, när hon hörde oväsendet utanför huset. Ljudet hördes mycket starkt, trots att en separator också åstadkommer ett starkt ljud.

Händelsen förblev länge okänd och när den småningom blev mera allmänt omtalad, gjorde norsk UFO-center år 1968 en undersökning av Djupsjön, dock med negativt resultat. I år har man gått grundligare

NORSKT UFO-CENTER LETAR EFTER UFO I DJUPSJÖN VID RÖROS I NORGE

till väga och den plats, där föremålet antogs ha sjunkit, har undersökts minutiöst med diverse apparatur.

Redan på ett tidigt stadium kunde man med ekolod konstatera att det på botten fanns en upphöjning direkt under den plats, där föremålet kunde ha sjunkit. Detta visade sig dock senare vara ett stenkummel.

Efter så många år torde det vara ytterst osannolikt att man kan finna farkosten, om vilken man för övrigt inte med säkerhet kan säga att den gått till botten. Den kan ju endast ha landat och senare ha lämnat sjön. Om farkosten nödländat på grund av haveri kan det ju tyckas lite underligt att den behövde gå ned på vattnet, då den ju borde ha haft möjlighet att navigera in på fast mark.

Det troliga är väl att farkosten inte längre finns kvar där - så "slarviga" har ju dessa besökare inte visat sig vara tidigare att de lämnat efter sig så tydliga spår. Såvitt det är bekant kan ju ingen heller visa upp ett "flygande tefat" som bevis.

Trots detta är norsk UFO-centers arbete på platsen berömvärt. Bland annat har det sin givna betydelse ur PR-synpunkt, och dessutom kan undersökningen ge belägg för att den främmande farkosten ändå lämnade vår i många avseenden vackra men underutvecklade jord.

-JONZON-

FOA:S ROLL FULLSTÄNDIGT PASSIV UFO-MATERIALET SOVER I PÄRMARNA

CHEFEN FÖR AVDELNING 2:S INSTITUTION FÖR TEKNISK SERVICE VID FÖRSVARETS FORSKNINGSANSTALT, FOA, ÄR FIL. DR I METEOROLOGI TAGE ERIKSSON. HAN HAR ETT STORT OCH BETYDELSEFULLT OMRÅDE ATT ADMINISTRERA OCH INOM DETTA RYMS OCKSÅ EN SMAL SEKTOR, DÄR MAN ÅTERFINNER RAPPORTER FRÅN ALLMÄNHETEN OM UFOs OCH ANDRA OKÄNDA FENOMEN. MEN FOA HAR VARKEN EKONOMISKA RESURSER, TID (ELLER INTRESSE) FÖR DJUPARE STUDIER I ÄMNET UFOLOGI. I DEN INTERVJU MED DR ERIKSSON, SOM ÅTERGES HÄR, SÄGER HAN, ATT INGA ANSTRÄNGNINGAR GÖRS FÖR ATT SAMLA IN RAPPORTER. MAN FÖRHÅLLER SIG I STÄLLET FULLKOMLIGT PASSIV OCH NÖJER SIG MED ATT "STOPPA RAPPORTERNA I PÄRMAR".

- Hr. Eriksson, det började med en avdelning för ljud- och ljusfenomen. Finns den fortfarande kvar?

- Ja, det är riktigt att försvarsstaben hade en forskningsavdelning med den beteckningen, men den har nu upphört. Namnet var en smula missvisande, eftersom inom denna avdelning ingen egentlig forskning bedrevs. Till avdelningen kommanderades officerare för tjänstgöring under längre eller kortare perioder.

- Under kriget hade vi här i Sverige ett utbyggt system av huvudsakligen optisk luftbevakning. Från luftbevakningstornen överallt i landet spanade man efter flygplan. Men när kriget slutade, kunde man inte hålla någon luftbevakning.

Tusen meteoror på en enda natt

Hr. Eriksson berättar, att det sommaren 1946 förekom ovanligt många meteoror på himlen. Det rörde sig faktiskt om "stora skurar" - en enda natt räknade man till omkring tusen meteoror. Den påpassliga allmänheten ringde till polis, tidningar, militärförband och ibland direkt till försvarsstaben för att rapportera sina iakttagelser. Härigenom fick man vid försvarsstaben impulsen att bilda en organisation för att ta hand om alla inkommande rapporter. Bland annat hoppades man kunna få en relativt god kontroll av eventuella överflygningar. Man visste också att så-

väl i öst som i väst omfattande försök med robotar pågick.

1947 mötte den amerikanske flygaren Arnold de tefatsformade föremålen över Kas-kadbergen, och sedan började "tefatsberättelserna" vandra runt i USA.

- Även i vårt land började nu folk kalla de ljusfenomen de iakttog för "flygande tefat", säger Tage Eriksson. Det blev genast lite mer spännande att tala om sådana saker. Försvarsstaben samlade in rapporter av det här slaget - kanske mest i avsikt att kontrollera om det rörde sig om flygplan eller robot av något slag. Småningom kom man till insikt om att rapporterna egentligen inte hade något större militärt värde, varför avdelningen lades ned. Arbetet lastades över på FOA, och vi fick ta hand om allt det material som samlats under årens lopp.

I vissa fall beredd att sätta in alla resurser ...

- Vad vi gör är att registrera och arkivera fallen. Några egna ansträngningar görs ej för att samla in rapporter. Därvidlag förhåller vi oss fullkomligt passiva, men det som kommer in här tar vi hand om och "stoppar i pärmar".

Tage Eriksson framhåller dock, att för försvaret verkligt intressanta fall tas upp för vidare undersökning. Om det rör sig om något flygande föremål, en robot eller något flygplan - eller ett flygande tefat - för vilka det föreligger obestridliga fakta, - ja, då är försvarets forskningsanstalt beredd att sätta in sina resurser för att söka utröna vad det gäller.

På frågan om flygvapnet tagit några bilder av flygande föremål av okänt ursprung svarar Eriksson nekande. Såvitt han känner till har man aldrig fotograferat några okända föremål, inte heller har man via radarstationerna lyckats uppfånga några främmande ekon. För ett antal år sedan förekom något man kallade för "radaränglar" - mystiska ekon som vållade svårt huvudbry, men det är nu helt belagt att dessa ekon utgjordes av fuktighetsdiskontinuiteter i atmosfären.

FOA:s expertgrupp består, förutom av Tage Eriksson, också av psykologer och fotografer. I sådana extrema fall då det gäller att konstatera huruvida en farkost kommer från yttre rymden, skulle det enligt Eriksson främst vara FOA:s uppgift att söka konstatera detta förhållande. Eventuella "motåtgärder" däremot skulle inte ligga på FOA:s sida.

Säger inte nej till samarbete

- Men tänk på att alla undersökningar av det här slaget kostar stora summor. FOA kan inte utan vidare åta sig undersökningar i tefatsfrågan. Vi kan inte på eget bevåg säga, att vi "satsar en halv miljon om året på den här saken". Vår verksamhet baserar sig ju på anslag, och om vi skulle önska ägna oss åt just de här förhållandena, skulle vi vara tvungna att ta in dem i våra anslagsäskanden och lämna en kalkyl på kostnaderna.

Tage Eriksson säger inte nej när frågan om samarbete mellan ufogrupper och FOA kommer på tal. Tvärtom intar han en överraskande positiv hållning och säger: "Det här med samarbete är ett väldigt trevligt förslag." Men han betonar också, att han inte är anställd vid FOA för att syssla med sådana arbetsuppgifter. Han hyser den uppfattningen, att det ufologer emellan råder skiljaktiga meningar och uppger att han en gång intervjuades av en journalist i ufo-frågor, och att denne då hade gett uttryck för den åsiktssplittring som tycks råda.

- Om vi nu börjar ett samarbete, kan det ju hända att någon dyker upp och säger ungefär så här: "Hur kan ni egentligen samarbeta med de där människorna?"

- Vi måste alltså ha klara linjer, tillägger han. Har ni råd med en sådan sak? Finns det tid tillräckligt?

FOA ställer sig alltså inte direkt avvisande, men hr. Eriksson framhåller att hans inställning är en smula reserverad. Men visst har FOA intresse av att hjälpa till - om nu bara motpartens avsikter är tillräckligt allvarliga.

Övertro på forskares förmåga tycks råda

Hr. Eriksson gör ett antagande: om det kan påvisas att någon främmande farkost kommer från världsrymden, får man ställa sig frågan om det rör sig om ett naturligt fenomen eller om det okända föremålet styrs av intelligenta varelser utifrån. Om det då visar sig att det måste vara någon främmande civilisation, som sänder ut de här farkosterna, borde ju en "tvärvetenskaplig" forskningsgrupp kunna bildas för att ägna ämnet en undersökning. Man får då också söka nå kontakt med den främmande civilisationen.

Tage Eriksson är från början själv meteorolog med atmosfären som specialitet. Han bedömer sig själv som endast i ringa grad kompetent att syssla med UFO-problematiken och anser, att man överhuvud ta-

get på det här området övervärderar vetenskapsmännen. Som exempel nämner han en forskare i förbränningsmotorer - vad kan en sådan man i och för sig ha för kompetens att yttra sig om flygande tefat? Det enda man kan hoppas på i sådana extrema fall är, att en vetenskapsman uppträder så objektivt som möjligt.

- Det är svårt att uttala sig kategoriskt i de här frågorna, menar han. Om en journalist ringer upp mig och vill att jag skall uttala mig med anledning av någon mystisk händelse, kan jag ju inte utan vidare ge mig till att säga, att det kan röra sig om ett flygande tefat. Min egen åsikt vid det tillfället kanske är att det verkligen rör sig om ett flygande tefat - men jag saknar belägg för att kunna göra ett så kategoriskt påstående.

UFO-organisationerna måste själva systematisera materialet

- Hur bör man handla om man kan visa upp ett metallstycke från någon utomjordisk farkost?

- Det kan ju knappast finnas något okänt material eller grundämne i ett flygande tefat. Man kan förslagsvis värma materialet och undersöka strålningen, göra en spektralanalys. Man kan göra röntgenundersökningar och mikroskopiska prov; kemiska analyser kan ju slå fel.

- Kan de ballonger som då och då släpps upp här i Sverige ge upphov till felobservationer?

- Ja. Radiosond- och höjdvindmättningsballonger kanske inte vållar några svårare problem, men det finns andra typer av ballonger, som kan verka förvillande. Vissa ballonger har ofta en reflektor fäst på undersidan. Denna hänger i ett ca 10 m långt snöre, kastar ganska kraftigt och kan ge reflexer. Flygvapnet har väl inte mindre än 10 radarstationer speciellt avsedda för höjdvindmätning, varifrån dessa ballonger skickas upp.

Av vårt samtal med Tage Eriksson framgår, att man inom forskningsanstalten inte bedriver något aktivt forskningsarbete på UFO-området. Om den av bl.a. Gösta Rehn framlagda konspirationsteorin inte skulle gälla, är det ju inte märkvärdigt att statliga myndigheter inte bedriver UFO-forskning. Det återstår alltså för oss själva att inom UFO-organisationen förbereda och sammanställa allt tillgängligt material, så att detta i framtiden vetenskapligt kan bearbetas av någon kompetent forskare.

Intervju: I.G.F.

"Glömda upptäckter" och alkemister i faksimiltryck

Under serien "*Geheime Wissenschaft*" utger vi faksimiltryck av gamla erkända alkemister (tysk resp. engelsk text) samt serien "*Forgotten Discoveries* Keely-Pictures of his discoveries.

Under arbete: SAMARANGANA SUTRADHARA Engelsk översättning med titeln: *Production of Machines or Mechanical Contrivances in Ancient India*, omtalad i Adamskis och Leslie's bok *Flying Saucer have Landed*. Pris 35:-

VYMAANIKA SHAASTRA, AERONAUTIES by Maharshi Bharadwaaja, engelsk översättning, kan vi förmedla från Indien. 176:-

Kikare, teleskop samt speglar till låga priser för UFO-observationer. Skriv efter boklistor eller katalog.

AB G WENDELHOLM

Box 14069

104 40 STOCKHOLM

UFO OCKULTISM ESP

Engelskspråkig litteratur

700 titlar i lager varav 200 i pocket

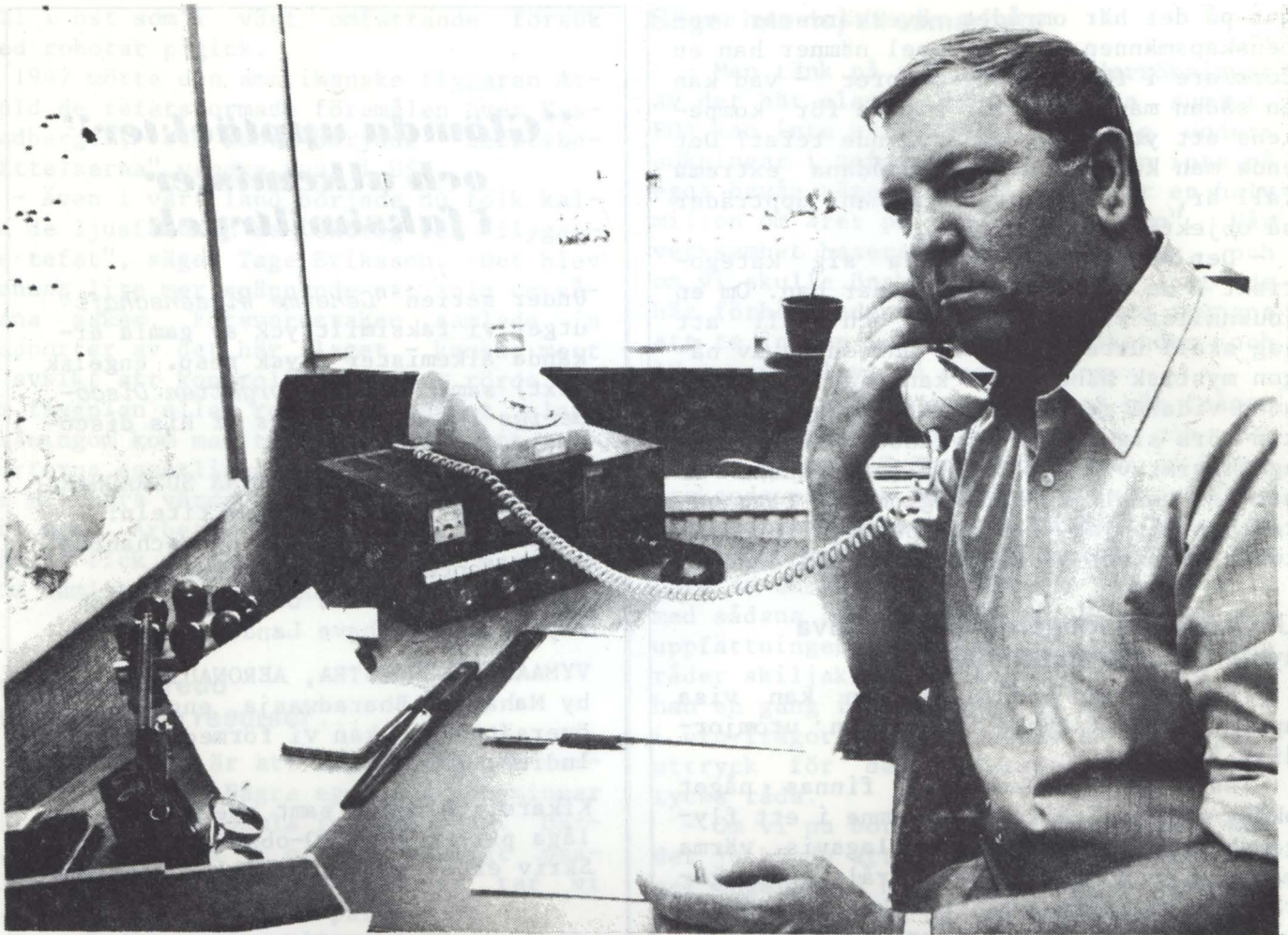
Rekvirera våra boklistor!

OBS! Ny lista USA - 1800 titlar!

EDISTA POSTORDERBOKHANDEL

Box 4003, 180 10 ENEBYBERG

Besök gärna vårt lager efter överenskommelse per tfn 08-758 62 50.

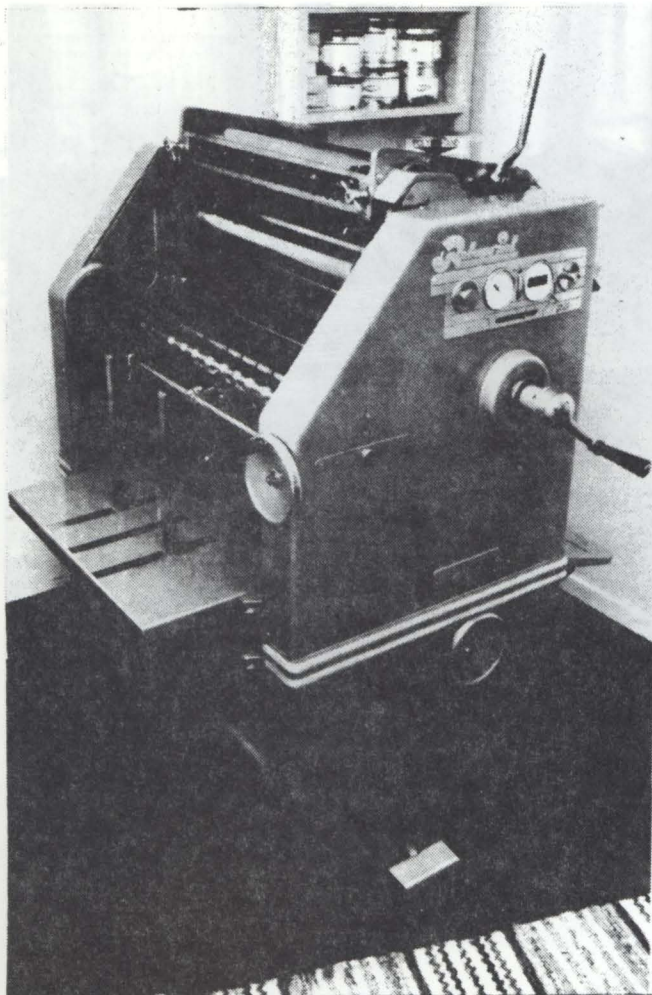

Carl-Axel Jonzon är UFO-INFORMATIONS ansvarige utgivare. "Redaktionen" är inrymd i villan i Fornåsa utanför Motala.

UFO-INFORMATION SEGLAR I MEDVIND

- * *Bättre resurser*
- * *Fler medarbetare*
- * *Större upplaga*

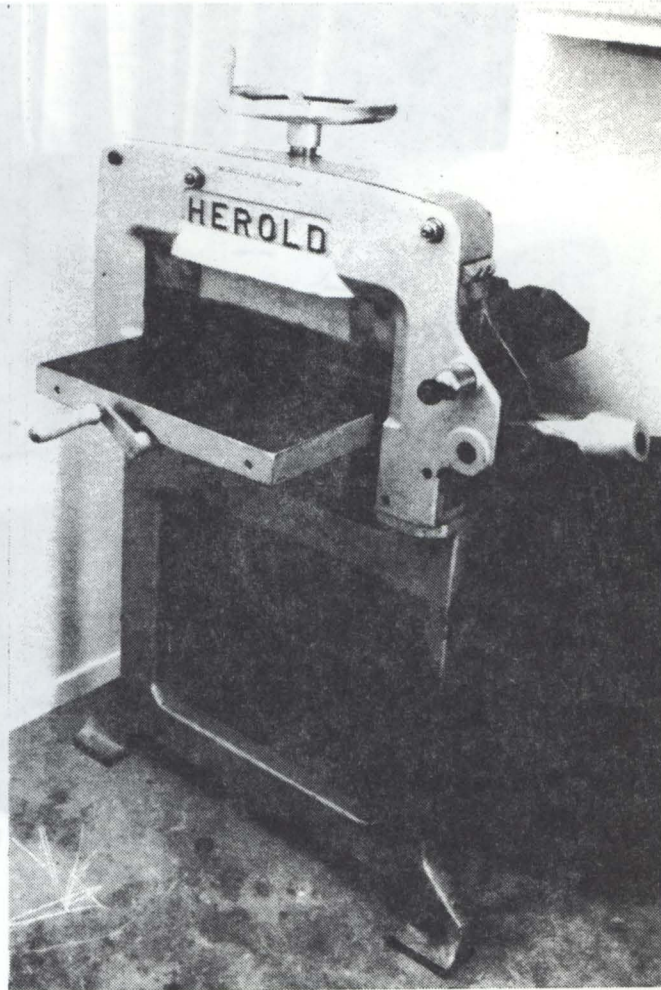
C-A JONZON

UFO-INFORMATION'S upplageframgångar ledde ifjol till ett nödvändigt köp av en modern offsettryckpress — en Rotaprint.

Riksorganisationen UFO-Sveriges nyhetsorgan och medlemstidskrift, *UFO-Information* har sakta men säkert vunnit terräng sedan den blygsamma starten 1969, då tidskriften trycktes i 30 exemplar. Siffrorna innevarande år är 1350 ex.! Det finns här i landet bland många människor ett starkt intresse för det "övernaturliga" - något som vår veckopress nogsamt gjort klart för sig. I fråga om UFOs - utomjordiska farkoster som vi brukar beteckna som "flygande tefat" eller "oidentifierade flygande föremål" - krävs emellertid en mera specialiserad tidskrift, och det är här som *UFO-Information* visat sig ha en verklig uppgift att fylla. Den som vill veta mer om vad som rör sig på det här området kan genom vår tidning få såväl saklig upplysning som laddade rapporter om de märkliga fall som inträffat på svenskt eller utländskt område.

Från början var det meningen att *UFO-Information* bara skulle distribueras till *UFO-Sveriges* grupper men då intresset utanför de egna leden ständigt steg -

Skärmaskinen ingår som en del i den nya tekniska utrustningen.

vilket visade sig genom brev och telefonsamtal till redaktionen - beslöt rikskonferensen 1973, att även enskilda personer skulle kunna vara medlemmar. Enligt de bestämmelser som gäller för ideell organisation, som ger ut medlemstidskrift, får vi inte sälja tidningen via kiosker eller andra distributörer utan att erlagga moms och skatt i andra former. Tidskriften går därför endast till prenumeranter som samtidigt är medlemmar. Detta medför alltså befrielse från moms etc.

UFO-Information kan inte ta åt sig äran av att vara landets första tidskrift på det här området. Däremot är vi f.n. den största! Bland de *UFO*-tidskrifter som utgetts tidigare men som av ekonomiska skäl tvingats lägga ned kan nämnas "Tid och Rum", "Galax", "Orion" och "Kosmisk bulletin". Det kan inte förnekas, att *UFO-Information* också dras med stora omkostnader, vilka för övrigt stiger oroväckande år från år. Vi har ständigt strävat efter att förbättra tidningens innehåll och utseende, och detta kan ej ske utan att den ekonomiska insatsen måste ökas.

Plåtmaskiner är en viktig del i den tekniska utrustningen när man gör offsettidningar. I bänkhyllan syns en annan finesse — en eldriven häftmaskin.

Första upplagorna handvevades på färgduplikator!

UFO-Information började som nämnts att tryckas 1969. Jag var då ordförande i UFO-Motala och hade redan från början tur- ren att få kontakt med utomordentliga medarbetare. De har hela tiden lagt ned ett osjälviskt arbete på uppgiften, och jag hoppas att vi skall få fortsätta att jobba tillsammans. Ganska tidigt började planerna på att vidga UFO-Motala till ett riksomfattande nät att mogna, och resultatet av våra funderingar blev att riks- organisationen UFO-Sverige skapades 1970.

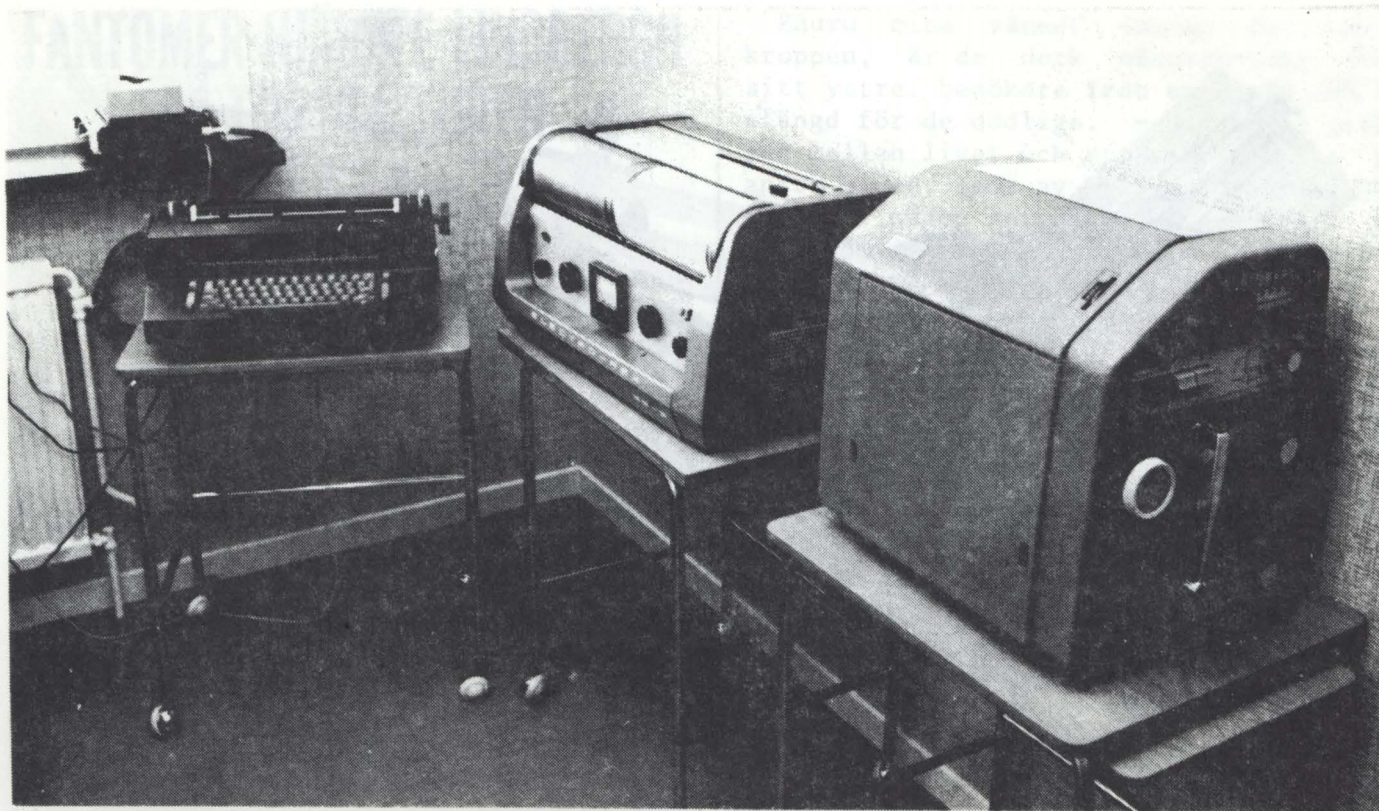
Tidningen fick göras under ganska primitiva omständigheter. De första upplagorna vevades fram för hand på en färgduplikator. Tekniskt sett blev resultatet "knappast fulländat" men vi hade ändå anledning att vara ganska nöjda, åtminstone vad innehållet beträffar. Äran får främst tillskrivas Jan Lind, Jaan Noor och i fråga om praktiska angelägenheter bl.a. Sivert Karlsson, Lennart Karlsson och Leif Nässlin. Tidningen byggde då i ganska stor utsträckning på pressklipp, översättningar från utländska tidskrifter och egna artiklar. I stort sett följer den fortfarande samma linje.

1970 förvärvades den första eldrivna färgduplikatorn. Vi fick hjälp av Motala fritidsnämnd med elstencilering, varigenom vi också kunde ta in bilder i tidskriften. Vid nyåret 1971 var upplagan uppe i 150 ex. Vi fick ungefär samtidigt besked från fritidsnämnden, att det var slut med bidrag från deras sida, emedan kommunens resurser inte räckte till. Vi blev följaktligen tvungna att steg för steg öka vår maskinpark, först med en elstencilmaskin och sedan med en ny skrivmaskin. Utgivningen var alltså tryggad trots att nyförvärven medförde stora omkostnader och ökad personlig arbetsinsats.

Bättre och större tidning med modern maskinpark

Under 1971 steg antalet grupper till 30 och inrapporteringen av UFO-fall förbättrades. Vi minskade däremot på utgivningen från 10 nr per år under 1970 till 8 nr under 1971, detta på grund av bristande tid. Vid det här laget hade tidningen också fått en ny omslagssida, den andra i ordningen för övrigt.

Framgångarna fortsatte! 1972 hade grupperna ökat till 45 och tidningsupplagan

1972 införskaffades bl a en elektrisk IBM-skrivmaskin med kula samt en elstencil. Den roterande skrivmaskinskulan är nödvändig för att man skall kunna byta stilsort.

steg till 600 ex. Vi insåg, att om ökningen fortsatte skulle vi inte kunna trycka tidningen med den kapacitet som stod till buds. Vi var också beredda att satsa mer både på den maskinella utrustningen och på tidningens utseende.

En Rotaprint A 3 offset-maskin skaffades liksom en falsmaskin, en elektrisk häftapparat, en plåtmaskin, en framkallningsmaskin, en adresseringsmaskin, en IBM skrivmaskin med kula - denna senare nödvändig för att kunna byta stilsort.

Tidningen fick ny layout och ännu en gång nytt omslag. Vår strävan att förbättra innehållet rönt erkännande, även om vi på grund av tidsbrist var tvungna att ytterligare skära ned utgivningen till 6 nr per år. Å andra sidan ökades sidantalet.

Utökad medarbetarstab — vidgade utländska kontakter

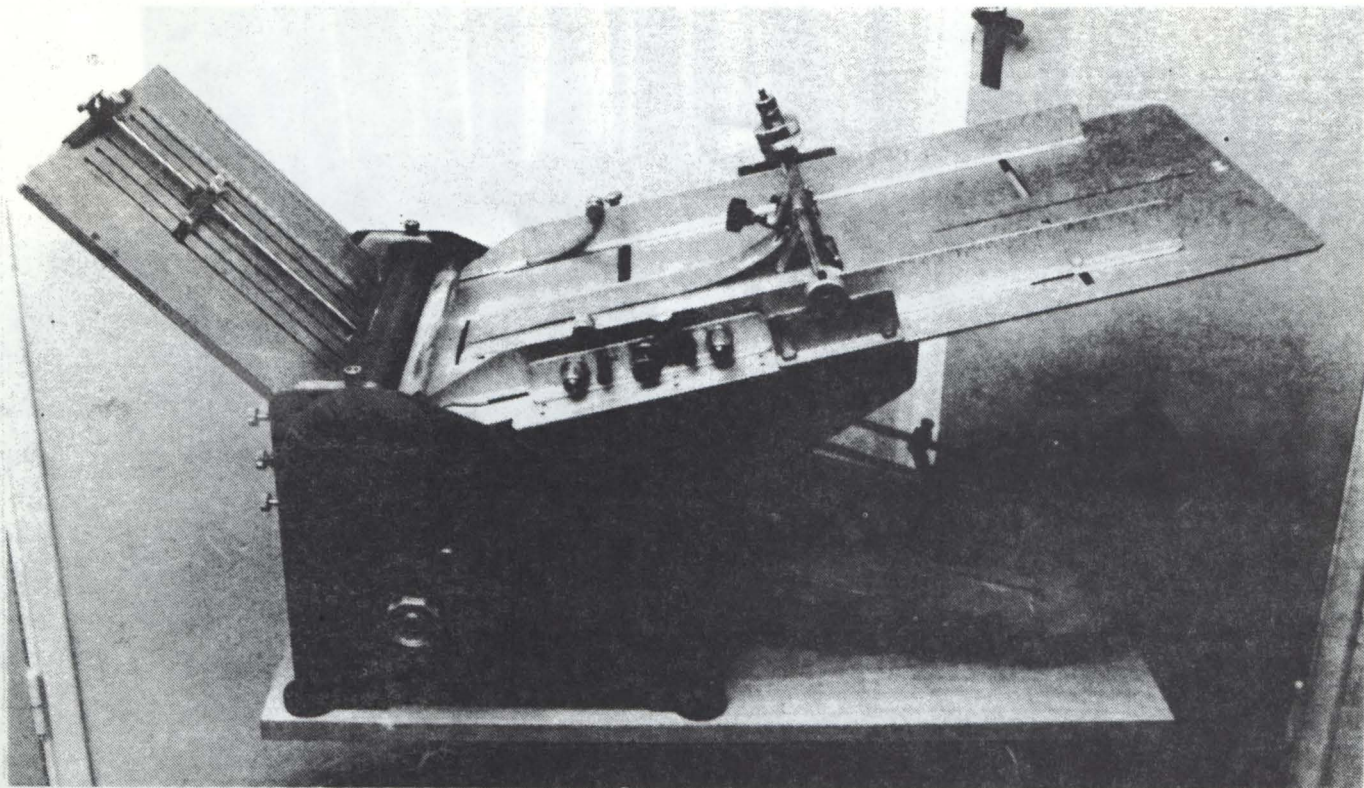
UFO-rörelsen är ju en internationell företeelse med gruppbildningar i de flesta länder. Vi följer med största möjliga noggrannhet utvecklingen utomlands och har därför fasta kontakter med UFO-sällskap i Europa, USA och Australien. Direk-

ta översättningar ur tyska, engelska, amerikanska, franska, spanska, italienska, portugisiska tidskrifter och böcker görs och dessa inflyter i UFO-Information antingen som artiklar eller recensioner eller bildar underlag för egen produktion.

1972 övertogs redigeringen av fil. mag. Olle Öhman, språkman/lärare och f.d. journalist med omfattande bakgrund från dagspress och nyhetsbyråer. Huvuddelen av det utländska materialet bevakas och översätts av honom men också svenska bidrag redigeras av OÖ.

Innevarande år har prenumerantstocken ökat betydligt. Upplagan är f.n. 1350 ex, något som än en gång gjort det nödvändigt att skaffa fler maskiner. Vi har köpt en ny IBM skrivmaskin med kula, och det senaste tillskottet är en frankeringsmaskin, som avsevärt underlättar distributionen av tidningarna. Vi har också knutit nya medarbetare till redaktionen, bl.a. på utskrivningssidan där det ju är absolut nödvändigt att ha krafter som behärskar maskinskrivningskonsten.

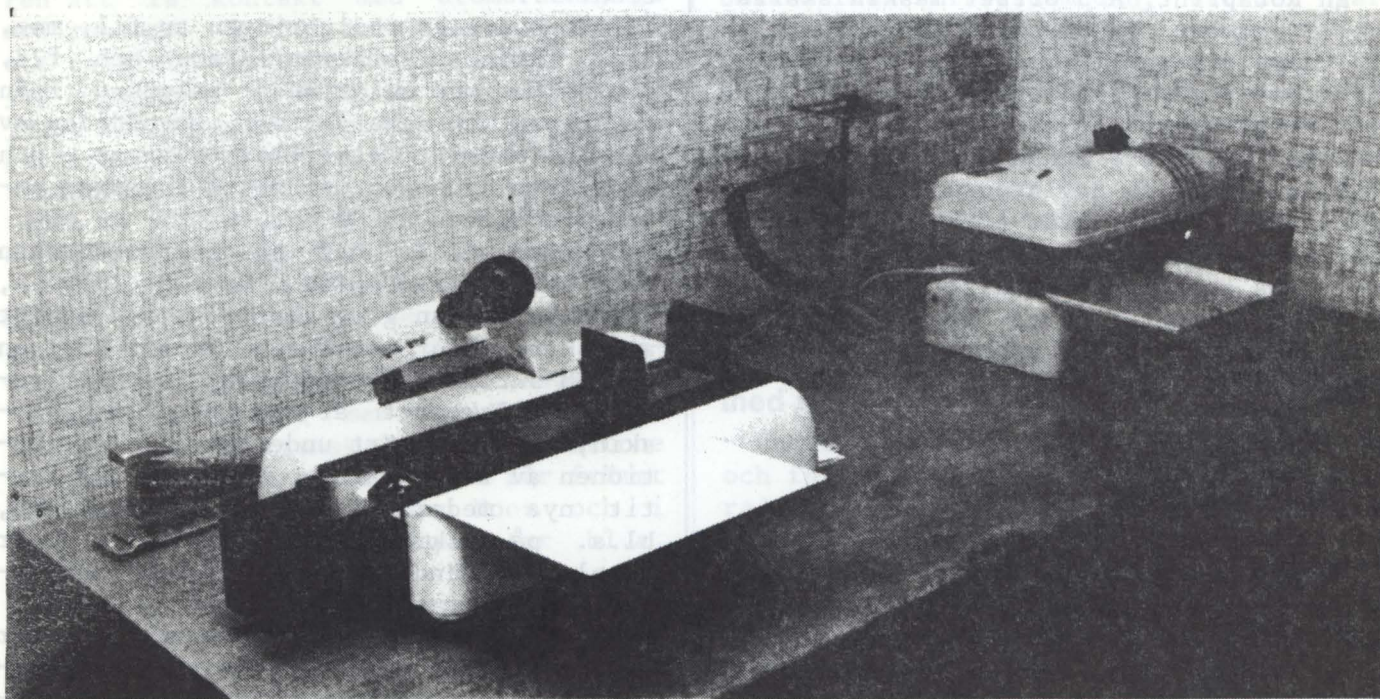
Motigheter har det varit gott om under de år som gått - men trots allt har UFO-Information slingrat sig framåt och uppåt. Vad framtiden skall föra med sig vet

Falsmaskinen ser till att tidningen "viks" på rätt sätt och får det avsedda A 3-utseendet.

ju ingen: många faktorer spelar ju in som personlig hälsa, samhällsutveckling och världsläge, men vi hoppas dock att nästa år skall kunna bjuda på angenäma överraskningar. 1974 kan, om planerna går i

lås, bli ett stort och viktigt år i den svenska UFO-historien. Men vi skall inte gå händelserna i förväg. Jag tror ändå, att vi har all anledning att se hoppfullt på utvecklingen.

De här maskinerna används i tidningens slutliga faser — en adresserings- och en frankeringsmaskin.

FANTOMER HJÄLPTE LINDBERGH PÅ FÖRSTA TUREN ÖVER ATLANTEN

För 35 år sedan, den 21 maj 1927, jublade hela världen mot den modige piloten Charles Lindbergh, som lyckades genomföra den första Atlantflygningen från New York till Paris. Som 60-åring är han fortfarande ivrigt verksam för den internationella lufttrafikens vidare utveckling.

I sin bok "Min flygning över oceanen" skildrar han också följande intressanta upplevelse under de 22 timmarna över Atlanten. Berättelsen är så mycket mer anmärkningsvärd, som Lindbergh absolut inte var någon drömmare utan en nykter tekniker och kritisk observatör.

..."Under det jag stirrar på instrumenten, fylls kabinen bakom mig med andar - otydliga, genomskinliga gestalter som rör sig svävande. Deras uppdykande överraskar mig inte, då det ej sker plötsligt. Utan att vända på huvudet kan jag se dem lika klart som om de befann sig i mitt normala synfält. Min sikt är inte längre begränsad utan som ett stort öga, som samtidigt överblickar allt. Fantomerna - vänliga skuggor, som dimma, utan substans - har alltid möjlighet att dyka upp och försvinna, flygplanets väggar är inget hinder för dem. Ibland står de tätt sammanträngda bakom mig, ibland finns det bara några få av dem där. Än den ene, än den andre lutar sig framåt mot min skuldra för att genom motorbullret tala med mig och beger sig sedan tillbaka till den övriga gruppen. Deras röster kommer liksom direkt ur luften, tydligt, men långt ifrån - förtroliga röster som resonerar med mig om min flygning, ger mig tekniska råd, diskuterar navigationsproblem - röster som lugnar mig och överbringar budskap, som inte meddelas i det dagliga livet.

Kände sig helt fri från materien

Rum och tid har förlorat sin tidigare mening och varje känsla för materien är borta, min kropp har inte längre någon vikt, styrspaken saknar hårdhet och kroppen förnimmar ingenting. Jag är oberoende av den materiella världens lagar och känner mig nästan som ett med dessa dimlika väsen bakom mig. Visserligen står jag å min sida ännu i förbindelse med livet, men inte de. Varje ögonblick kunde ett tunt band slitas av någonstans - och sedan skulle det inte längre vara någon skillnad mellan oss.

Ehuru mina vänner saknar den fasta kroppen, är de dock människolika till sitt yttre: besökare från en värld som är stängd för de dödliga. - Jag är på gränsen mellan livet och ett större rike på andra sidan, ledd av krafter på vilka jag inte har någon inverkan och som utgör en makt som jag hittills inte mött i sådan styrka.

Är jag mer människa eller mer ande i detta ögonblick? Skall jag flyga vidare med min maskin, leva vidare i kött och blod som förut? Eller står jag i begrepp att sälla mig till dessa andelika gestalter, själv bli ett medvetande i rymden ej längre hindrad av jordens materia och dess bojar?

Döden en öppen dörr till ny existens

Vid vilken annan tidpunkt som helst skulle sådana visioner ha förskräckt mig häftigt. Men på denna flygning har jag avlägsnat mig så långt från det för mig bekanta livet, att jag är beredd på allt som må komma. Och dessa sändebud från andevärlden är varken inkräktare eller främlingar för mig. Snarare är det som ett sammanträffande med familjen, med vänner, efter år av skilsmässa - som hade jag känt dem alla i ett tidigare liv.

På mitt förstånds båda sidor försiggår en omvärdering av allting. Under 25 år har det varit omgivet av ogenomträngliga murar och har inte vetat om något om den gränslösa vidden och det odödliga livet utanför desamma. Men nu har det fått visshet... Då skulle döden inte vara det oåterkalleliga slutet, som den hittills tyckts vara, utan fastmer porten till en ny och fri existens som omsluter allt rum och all tid..."

I samband med denna skildring av Lindbergh citerar vi ur månadstidskriften "Das Wort" maj 1952 följande anmärkningsvärda uppgift av Kahir:

...Även Hermann Buhl, den för några år sedan avlidne betvingaren av Nasra Parbat i Himalaya, hade liknande upplevelser: "På en höjd av 6000 meter och uppåt led-sagades jag av sällsamma väsen och röster. De ingav mig mod och utan deras hjälp skulle jag aldrig ha nått målet."

Under titeln "Själsnöd i världsrymden" återfanns i tidskriften "Kristall" nr 5 1961 följande notis: "Underliga sinnesförvirringar och tvångsföreställningar förekommer mycket ofta, t.o.m. hos väl tränade flygvapenpiloter, vilka med överljudssnabba maskiner flyger på höjder mellan 10 och 20 km", säger den kanadensiske luftfartsmedicinaren Dr D.O. Habb

(Forts. på sid. 22)

FLYGANDE "TANKLOCK" ÖVER SÖDRA GOTLAND

Tre gotlänningar, ett 41-årigt tvillingpar och en 15-årig son till en av de två männen, såg i augusti i år ett metallglänsande föremål sväva över en åker på södra Gotland. — Föremålet såg ut som ett tanklock med kupol, berättar vittnena som vill vara anonyma. Infällt på teckningen föremålet så som de båda tvillingbröderna uppfattade det.

- Det såg ut som ett starkt metallglänsande tanklock med kupol, berättar tre personer på södra Gotland som vill vara anonyma. 150 m över oss hängde ett föremål, som vi först tog för en drake.

- Jag och min far gick ner på åkern för att titta till min farbror som harvade med en traktor, berättar ett av vittnena för Frank Östergren, UFO-Gotland. Det var den 8 augusti mellan 2 och halv tre på eftermiddagen. Det blåste en hård västlig vind och solen skymtade fram mellan molntussarna. I väster stod himlen mörk. Tidigare på dagen hade åskan hörts, och den hade möjligen orsakat det kraftavbrott som inträffat.

- Min farbror befann sig mitt på åkern, fortsätter vittnet, och vi själva stod vid åkerkanten, då han kom emot oss med harven. Min far och jag stod ungefär mitt på åkerns norra ände, som gränsade till ett vetefält, då vi fick syn på det egenomliga föremålet.

Föremålet hängde i skyn ca 150 m ovanför några träd, som fanns vid vetefältets andra ända. Först trodde de två männen att det var en drake av den typ barn brukar leka med. Småningom började föremålet förflytta sig mot nordväst - alltså nära nog mot vindriktningen. Farbrodern, som satt på traktorn, såg också den märkliga tingesten och hans förvåning var lika stor som de andras.

Föremålet såg ut som ett runt, kupigt tanklock. På översidan fanns en kupol. Vi kunde bara se översidan, säger vittnena. Föremålet hängde nämligen inte helt horisontellt i luften utan lutade en aning. Kanterna och konturerna i övrigt föreföll

att vara något diffusa. Färgen var metallglänsande. Något ljud kunde inte uppfattas. Diametern uppskattas till omkring 2-3 meter.

När det först sågs, hängde det stilla i luften men började snart förflytta sig ganska långsamt. Farten beskrevs vara lägre än en helikopters. Förflyttningen skedde mot vindriktningen, varför ballongteorin bortfaller. Det kan heller inte bli fråga om helikopter eller flygplan, säger man enstämmigt.

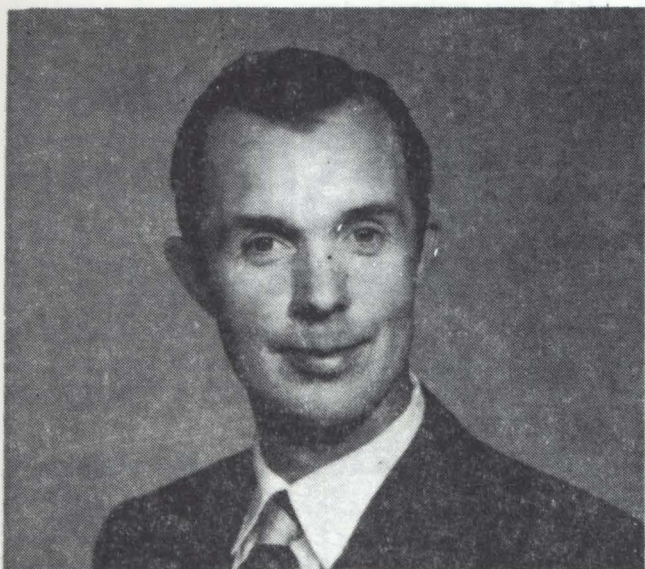
Vittnena iakttog farkosten eller föremålet på ett avstånd av 300 m tills det försvann bakom en ladugård omkring 1000 m från observatorerna. De kunde följa det under 2-3 minuter.

Vid förfrågan hos grannarna upplyste man om att ingen vid den tidpunkten lekt med drakar.

Samtliga vidhåller, att de uppfattat föremålet som intelligent styrt. De påpekar också att de aldrig tidigare sett något liknande men att de ställer sig öppna för teorin om att det kan ha varit ett flygande tefat.

De tre personerna har uttalat en önskan om att få förbli anonyma, och vi vill givetvis respektera denna önskan. Det kan dock nämnas att två är tvillingbröder i åldern 41 år samt en 15-årig son till en av dem. Vittnena anses vara omdömesgilla personer, som står med fötterna stadigt på jorden. Det finns därför ingen anledning att betvivla sanningshalten i deras berättelse.

Källa: Gotlands Allehanda samt utredning av Frank Östergren. Bearb.: JONZON

Sten Andersson

MAJESTÄTISK "ZEPPELINARE" GLED FRAM ÖVER VARGÖN

Karl Bemling

En kylig eftermiddag i september 1959 fick 56-årige smältverksarbetaren *Sten Andersson* från Vänersborg uppleva en märklig händelse på sin arbetsplats i Vargön.

Vädret var kyligt, men det var klart och vindstilla då observationen gjordes.

Anderssons uppmärksamhet drogs uppåt av ett ovanligt sken, och han såg då ett stort föremål sakta glida fram över samhället västerifrån. Föremålet liknade en zeppelinare och utstrålade ett svagt sken.

Något ljud från den jättelika uppenbarelse kunde herr Andersson inte uppfatta.

Andersson sprang in i en lokal för att försöka få tag i något med vittne, men det lyckades inte. Han gick därför ut igen.

Farkosten stod kvar över Vargön men höjde och sänkte sig tre till fyra gånger. Samtidigt utstrålade den ljus, först ett svagt gulaktigt sken och sedan ett egendomligt violett ljus, som var starkare. Det violetta ljuset kom från en glugg mitt på farkosten, vilket sedan övergick till ett kallt grönt sken av svagare ljusstyrka.

- Var det någon som trodde på vad ni sade då ni berättade om detta?

- Det var ingen inne, men det kom två karlar och gick förbi, och för dem berättade jag vad jag sett, säger herr Andersson. De hade ingenting sett själva. Den

ene verkade väldigt skeptisk, men den andre trodde fullt och fast på att jag hade sett något underligt, för han var själv mycket intresserad.

Herr Andersson kan inte säga på vilken höjd föremålet befann sig, men han beräknar att farkosten var dubbelt så stor som ett flygplan.

Ytterligare en iakttagelse över Vargön

Den 1 februari 1961 gjorde herr Andersson vid 19.00-tiden en kall, stjärnklar kväll ännu en iakttagelse i Vargön.

Denna gång sågs fenomenet även av ett äldre par och två flickor på vägen mellan den gamla poststationen och skolan i Vargön.

Vad man såg liknade, enligt herr Andersson, "tre sammanhängande fotbollar med gluggar", och föremålen låg på exakt lika stort avstånd från varandra.

- Flickorna skrattade och sprang sin väg, berättar herr Andersson, men det äldre paret stannade, och vi pratade en stund om vår iakttagelse.

De "fotbollsliknande" föremålen rörde sig mycket snabbt över himlen och hela iakttagelsen varade omkring 3 minuter.

- Jag är övertygad om att det var flygande tefat som jag såg vid de två tillfällena, och säkert finns det varelser på andra planeter, slutar herr Andersson.

SKYLAB BANAR VÄG FÖR RYMDRESOR

— *men svår påfrestning på människan*

Av Arvid Chramer

Bland de många rymdfärder, som redan företagits, kan nämnas USA:s lyckosamma månexpedition med Apollo 17 och den följande perfekta landningen i december 1972. Därmed ansågs Apollo-projektet avslutat. Möjligheterna för den stora allmänheten att få ta del av det rikhaltiga och höginträssanta fotografiska materialet från astronautfärden torde dock vara små. De amerikanska skattebetalarna får i stället känna sig nöjda och stolta över att den dyrbara månforskningen bildat epok.

I januari i år skickade Sovjet upp sin andra månbil till månen. Dagens Nyheters Moskvakorrespondent Per Sjögren karakteriserade den en smula skämtsamt som "en rullande balja med nyfikna ögon". Den drevs med solbatterier. En mängd andra rymdsonder - obemannade - har också skickats ut i rymden för olika uppgifter. Den 22 juni 1972 rapporterades att den 493:e sovjetiska kosmossatelliten skjutits upp i rymden! Detta var alltså för ett år sedan. Förmodligen har USA varit lika aktivt på området.

56 dygns tyngdlöshet

Fortfarande kretsar månlaboratoriet "Skylab" i sin bana runt jorden. Lång tid före dess start fick läsarna all nödvändig och tänkbar information. Därför skall här endast ges en kortfattad beskrivning av Skylab och dess uppgift.

Skylab är ett kring jorden kretsande rymdlaboratorium där tremansbesättningar i omgångar skall leva och arbeta under en åttamånadersperiod. Man vill utröna hur människan klarar längre färder i tyngdlöshet och i de relativt begränsade utrymmen som står till förfogande.

Den första besättningen bestod av astronauterna Charles Conrad, Paul Weitz samt vetenskapsmannen/astronauten dr Joseph Kerwin. De befann sig ombord under 28 dygn. De två övriga besättningarna Alan Bean, Jack Lousma och dr Owen Garri-

ott respektive Gerald Carr, William Poue och dr Edward Gibson skall arbeta i Skylab under vardera 56 dygn.

Jättekliv mot rymdfärder

"Skylab är det längsta och mest invecklade rymdprojekt, som vetenskapsmännen vid NASA någonsin planerat", heter det i en artikel i *Populär Mekanik* nr 5, 1973. Vi citerar: "Enligt planerna skall alltså en besättning på tre man leva ombord på Skylab och utföra ungefär 50 vetenskapliga experiment. De kommer att rikta in teleskopkameror mot solen, testa sig själva i olika situationer, prova ut helt nya anordningar för rymdfärder, använda sig av spektrometrar och avkännare för att få fram helt nya informationer om moder jord. Den första besättningen skall stan-

na kvar i en bana runt jorden upp till 28 dagar och de två övriga besättningarna skall försöka stanna uppe vardera under en period av 56 dygn. Hela detta djärva företag kommer att ta en tid av ungefär åtta månader.

Om Skylabexperimentet slår väl ut innebär detta ett jättesteg mot rymdresor som sträcker sig över tidrymder på månader - kanske år. En del ledande vetenskapsmän vid NASA tror, att vi kanske kan sända upp bemannade rymdskepp till Mars redan under 1980-talet.

Flygande väderkvarn på 59 ton

Skylab skall gå in i en bana runt jorden på en höjd av 435 km. Det blir inte ett ensamt rymdskepp utan kommer att byggas upp av en sats olika komponenter: rymdverkstad OWS = Orbital Work Shop luftslussmodul AM = Airlock Modul och Apollo teleskopkameramontage ATM = Apollo Telescope Mount.

Komponentsatsen kommer att bli 25 meter lång, väger 59 ton och ser ut som en gigantisk flygande väderkvarn med solbatterier (solcellpanelerna utfällda som väderkvarnsvingar).

Sedan Saturnus 5 har skjutits upp med rymdverkstaden, S-4B-raketens modifierade tredje steg och övriga komponenter kommit upp i bana runt jorden, kommer turen till komponentsatsens teleskopkameramontage och solcellvingarna. Därefter skjuts besättningen upp med en raket av typ Saturnus 1-B eller den tvåstegsraket som använts under tidigare uppskjutningsexperiment runt jorden. Sedan besättningen kretsat fem gånger runt jorden för kursjusteringar, kommer astronauterna att styra sin Apollo kommando- och servicemodul till en sammankoppling med rymdverksstadsmodulen."

"Labbet" kostar astronomiska summor

Efter att astronauterna legat i hårdträning för uppgifterna på Skylab (en stor del av träningen skedde i en vattentank, där astronauterna simulerar tyngdlöst tillstånd) berättade dagspressen den 19 juni, att de första astronauterna på rymdlaboratoriet satt uthållighetsrekord för vistelse i rymden då deras Skylab var på väg runt jorden på sitt 24:e dygn. Månaden före, strax innan de kom ombord på Skylab, meddelades det från USA att rymdprogrammet var i fara om Skylabprojektet blev ett fiasko. Ty under uppskjutningen skadades ett hölje på Skylab som dels skulle skydda mot minimeteoriter, dels reflektera solstrålarna. Problemet var all-

varligt och projektledningen omtalade, att det förmodligen skulle kosta bortemot 400 miljoner dollar att utrusta och sända upp en systerfarkost till Skylab, om nu denna skulle bli ett totalt fiasko.

Hjärtat arbetsovilligt efter återkomsten

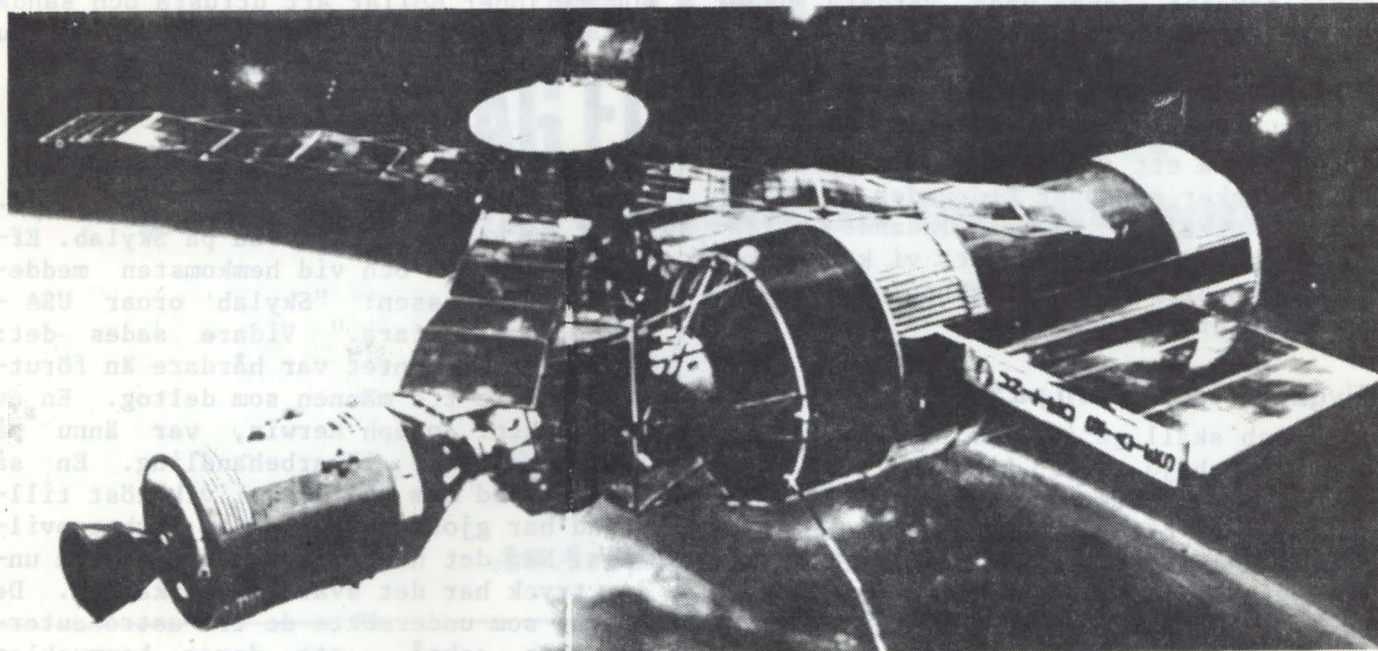
Men Skylabastronauterna lyckades reparera och begränsa skadorna på Skylab. Efter landningen och vid hemkomsten meddelade dagspressen: "Skylab oroar USA - nästa färd i fara." Vidare sades det: "Skylabexperimentet var hårdare än förutsett för de tre männen som deltog. En av dem, doktor Joseph Kerwin, var ännu på lördagen under läkarbehandling. En så lång period som 28 dygn i viktlöst tillstånd har gjort hans hjärta arbetsovilligt. När det nu på nytt måste arbeta under tryck har det svårt att orka med. De läkare som undersökte de tre astronauterna fann också, att deras benmuskler krympt kraftigare än väntat. Detta tillskrivs omfördelningen av vätska i kroppen och förhållandet har iakttagits vid tidigare rymdförsök. I inget fall har dock så stora förändringar som nu noterats. Det är oviss om astronauterna kommer att få några varaktiga men av färden. Skulle det visa sig att förändringarna i kroppen är bestående måste förebyggande åtgärder vidtas, innan nästa grupp astronauter reser upp till Skylab."

Allvarliga hälsorisker

Fredagen den 27 juli sköts en ny grupp astronauter upp till Skylab för en 39 dagars vistelse. Det rapporterades även att de medicinska experterna inte tror, att den mer än dubbelt så långa vistelse i rymden som förestår för de nya Skylab-männen skall ge upphov till svårare sjukdomar. (Detta får tiden utvisa!)

Men det kan vara skäl att hänvisa till artikeln i UFO-Information nr 2, mars 1973, där Thomas Gold om människans rymdfärder befarar allvarliga medicinska rubbningar! Mr. Golds sammanfattning av tre viktiga problem som alla skapats genom frånvaron av gravitation upprepas här:

Först - i ett mycket tidigt skede av viktlöshetsperioden - inträffar en betydande minskning av blodvolymen i kroppen. Hittills har man ej funnit någon behandling eller något sätt att återställa blodvolymen till normala nivåer. Detta förhållande medför att kroppen dehydreras, och tillsammans med en allmän känsla

Teckningen hämtad ur tidningen PM (Populär Mekanik) nr 5 1973.

av illamående kan också extrem energilöshet inträda. Möjlighet föreligger även till skador på inre organ. Störningar inträder i natrium-kaliumbalansen, vilken styr nervfunktionerna och detta i sin tur hjärnans och musklernas funktioner.

Benstommen förlorar kalcium

För det andra inträder vid viktlöshet en förändring av betingelserna i vensystemet, som mot det drag som gravitationen skapar transporterar blod från fötterna och den lägre delen av kroppen tillbaka till hjärtat.

För det tredje utarmas rymdfararnas skelett gradvis på kalcium, tydligen därför att det ej utsättes för påfrestning, d.v.s. gravitation. Benstommen blir snabbt sprödare, och mycket kalcium avgår genom njurarna, vilka börjar att fungera sämre och utveckla stenar.

Av det som nu framhållits och av tidigare i UFO-Information införda artiklar, har vi alltså konstaterat de möjligheter - och även den begränsning - den mänskliga tekniken medgivit vid "erövring av rymden". Det synes dock - med all önskvärd tydlighet genom tusentals observationer - som om utomjordiska rymdfarkoster för länge sedan redan erövrat rymden!

Silas Newton berättar om UFO

Bokförlaget Parthenon har gett ut en skrift med titeln "*Några fakta om rymdfarkosterna*", ett aktuellt anförande av geofysikern Silas Newton. I den heter det bl.a.:

Den 20 april 1969 höll Silas Newton, geolog, geofysiker, magnetfältforskare och världsbekant auktoritet när det gäller rymdskepp, ett öppenhjärtigt och informellt anförande för en liten grupp personer i Denver, Colorado, USA. Det handlade om hans intresse för rymdfarkoster och den kedja av händelser i hans liv, som fick honom att starta ett stort filantropiskt företag, vilket mycket väl kan bli av avgörande betydelse i den andliga utvecklingskris som mänskligheten av idag står inför. Mr. Newtons anförande upptogs på band:

"För att i egenskap av geolog och geofysiker kunna delge er mina idéer angående läran om magnetismen, måste jag först berätta hur jag kom i kontakt med vad som vanligen kallas "flygande tefat".

År 1947 befann jag mig vid ett av mitt företags oljefält i Wyoming. Vi var i färd med en rengöringsprocedur i flera av våra oljekällor i Dutton Creek-området för att närmare specificera fyndigheten.

Den ligger 10 eller 11 mil nordväst om Laramie, Wyoming. Omkring klockan 4 på eftermiddagen denna speciella dag i juni kom en av arbetarna in på kontoret och sade till mig: "Kom ut och se vad det är som flyger över vårt fält!"

Jag gick fram till dörren och stående i kretsen av de andra arbetarna, som hade samlats med anledning av den märkvärdiga synen, pekade han på himlen. "The Snowy Range", bergskedjan strax bakom oss hade en höjd av omkring 3.000 meter, och där i det klara dagsljuset rörde sig en rad av 23 föremål i sydlig riktning. Männen berättade för mig: "Vi såg dem när de kom runt Elk Mountain, som ligger längre norrut på ett avstånd av 3 eller 4 mil."

Hur kan de flyga?

Föremålen tycktes flyga med en hastighet av omkring 200 km/tim. Grunden för denna uppskattning var, att detta var trafikflygets vanliga rutt - vanligtvis DC3:or på den tiden - när de flög runt Elk Mountain och över den lägre bergskedjan på väg till Utah och Salt Lake City från Denver. Dessa plan flög med en hastighet av 250 till 270 km/tim. Eftersom vi var vana att se dem, kunde vi utan svårighet bedöma hastigheten hos dessa föremål.

Dessa farkoster var runda och de rörde sig ljudlöst! De hade inga synliga propellrar och vi visste inte vad de kunde vara. Vi iakttog dem tills de försvann i ett pass i bergen omkring 8 mil söderut. Plötsligt blev de synliga igen, och vi betraktade dem när de flög längs bergskedjan, tills de försvann ur sikte.

Två eller tre dagar senare for jag till Rock River för att skaffa livsmedel och hämta post och tidningar, och när jag öppnade tidningarna fann jag en rapport om att dessa föremål flugit över Mount Rainier. En privatpilot, Kenneth Arnold, beskrev efter landningen vad han sett och den hastighet med vilken föremålen tycktes röra sig. Man frågade honom hur de såg ut och han svarade, att han tyckte de såg ut som "flygande tefat". Det var upprinnelsen till namnet. Det slog, och det används än i dag. Jag återvände till oljefältet, sammankallade arbetarna och sade: "Grabbar, det var flygande tefat vi såg häromdagen!"

Mitt intresse för ämnet såsom vetenskapsman baserade sig främst på frågan: hur flyger dessa föremål? Vad är det som driver dem framåt?..."

Ja, den frågan återstår ännu att besvara!

FÖRSVUNNEN TEKNIK

AV HENRY KJELLSON

föreligger nu i en tredje upplaga!

Författaren berättar om bakgrunden till de egyptiska faraonernas stora byggnadsverk, obelisker, kanaler, bassänger m.m. och beskriver 1.000-åriga elektriska element samt skildrar hur tibetanska munkar med ljudvågor lyfter väldiga stenblock!

Ca pris kr. 27:-

Beställ den NU hos Er bokhandlare eller direkt från förlaget.

NYBLOMS FÖRLAG

Box 154, 751 04 UPPSALA 1

168 sid. Rikt illustrerad

NI HAR VÄL LÄST "Forntidens Teknik"

av samme författare? Om inte gör det!

UFO-SVERIGES Centralgrupp tillsätter för varje län en

Distriktschef

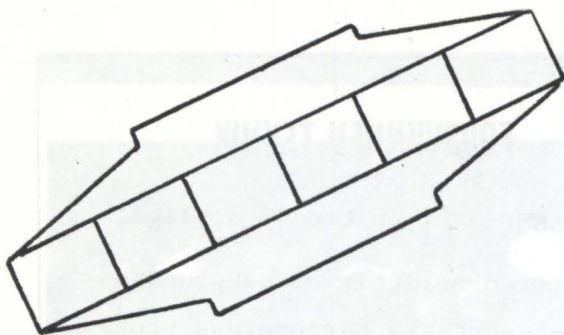
Distr.ch. uppgift består i att upprätthålla kontakten med länets gruppchefer och Centralgruppen, samt vara behjälplig vid bildandet av nya UFO-grupper inom länet. Sökande bör kunna arbeta självständigt på ideell basis. Ålder: gärna omkr. 30 år eller äldre.

UFO-SVERIGE SÖKER vidare personer som är villiga att på begäran och efter utbildning (genom UFO-SVERIGES försorg) utföra

Fältundersökningar

vid landningar och närobservationer, samt bevaka ortspressen.

Nämnda två befattningar kan innehas av en och samma person, om så önskas. SVAR, med uppgift om ålder och utbildning, till UFO-SVERIGES Centralgrupp, Box 311, 591 03 Motala 3, tel 0141/701 91, dit ni också kan vända er för vidare information.

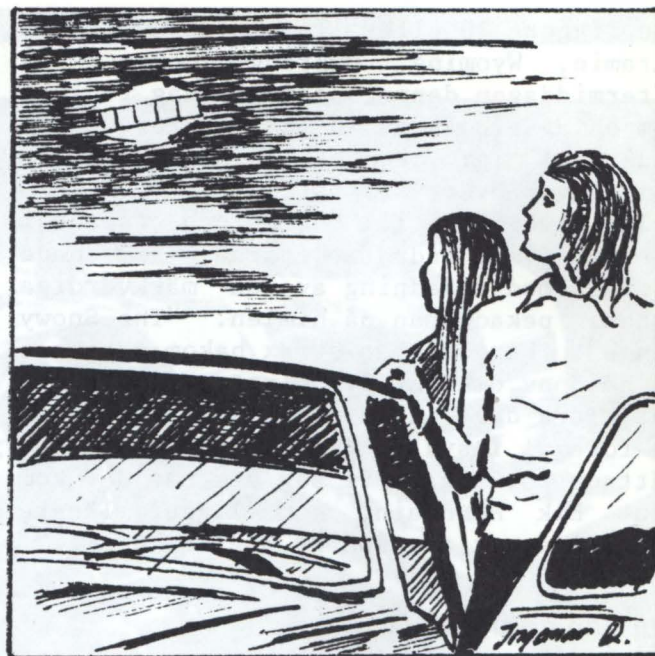
"SVENSKT" UFO SYNLIGT I NORGE

I den norska tidningen Dagbladet av den 19 juli i år återges en UFO-händelse, som starkt påminner om vad UFO-Information hade att berätta i ett tidigare nummer om en oidentifierad farkost över Mantorp i Östergötland.

Två 19-åriga ungdomar, *Ove Hagen* och *Terje Johnsen*, färdades i bil norrut, då de i höjd med Kragerö plötsligt fick se ett flygande föremål, som utstrålade ett starkt ljussken.

- Vi såg båda farkosten genom vindrutan, berättar de. Den kom från vänster och förflyttade sig åt höger framför bilen. Klockan var omkring 23.30 på onsdagen.

Föremålet kunde ses omkring fyra minuter. Ungdomarna stannade bilen och följde föremålets rörelser. Båda är övertygade om att det inte kan röra sig om något känt "flygetyg". Inte heller kan det en-

ligt deras mening vara fråga om en ballong. Föremålet befann sig inte på särskilt stor höjd och hastigheten var heller inte hög. Något ljud kunde de inte uppfatta, trots att bilens motor var avstängd. Inte heller iakttofs några signalljus av det slag som måste finnas på flygplan och helikoptrar.

De två observatörerna medförde kamera men kom sig inte för att använda den. Båda menar att de varit med om något högst säreget, och att vad de såg inte var något känt föremål.

- Det såg ut som två tallrikar lagda mot varandra, och mellan dem var det "stolpar" - möjligen kunde det vara rader av fönster, säger de.

Vi har ritat av originalbilden, och den påminner som synes starkt om den farkost som sågs i Mantorp för någon tid sedan.

Anton Lindström/CAJ

(Forts. från sid. 15)

från universitetet i Montreal. Piloterna har plötsligt känslan av att befinna sig någonstans utanför flygplanet, eller tror sig vara ett med andra väsen eller med hela världsrymden. De måste då skyndsamt avbryta sina testflygningar. Habb är av den åsikten, att även framtida rymdfarare kommer att uppleva liknande klyvningar av medvetandet eller främlingskap gentemot det egna jaget.

Vad såg Jurij Gagarin?

"J.Z.", Warschawa, publicerade den 28 augusti 1961 följande notis: "Vid besök av den sovjetiske rymdpiloten Gagarin såg denne: under min rymdflygning såg jag

förutom det ni alla redan vet också något annat. Det går över varje fantasi. Om jag finge tillåtelse att tala om det, skulle hela världen förundra sig över det."

Utan tvivel hänger detta likaledes samman med en översinnlig upplevelse. - Vetenskapen avfärdar fortfarande dylika fenomen med slagordet "medvetandeklyvning". Dessa höjdkontakter med osynliga väsen borde hellre värderas som medvetandeutvidgning av det jordiskt så inskränkta tänkandet...

Se "Planetenmenschen" sid. 140. - Vi förmodar att Gagarin den gången såg utomjordiska rymdskepp av den typ som Joe Walker fotograferade.

(UFO-Nachrichten, sept. 1962)

BUDSKAP FRÅN RYMDEN TILL VÄRLDENS HÄRSKARE

Italiensk tulltjänsteman förmedlare

Under år 1962 hade en italiensk tulltjänsteman, Eugenio Siragusa från Catania på Sicilien två möten med rymdmänniskor. Hans första sammanträffande med dem ägde rum den 30 april. På telepatisk väg hade Siragusa fått besked att om han begav sig iväg i en viss riktning mot Monte Manfré skulle han på angiven tidpunkt möta rymdmänniskor. Siragusa har i detalj beskrivit mötet just på platsen. Undersökare har bl.a. varit Renato Albanese - en mycket ansedd och erfaren journalist från *Corriere della Sera* i Milano. Siragusa betecknas som plikttrogen och pålitlig - en man med mycket god trovärdighet.

När Siragusa kom till mötet stod två rymdmänniskor och väntade honom. De var ca 1,65 m långa och hade en hela kroppen omslutande metallskimrande dräkt på sig och vid bältet något slags strålkastare som sände ut ett kraftigt gröngult ljus. Siragusa berättade om mötet: "Jag kände på något sätt ett stort lugn. En av männen kom emot mig till en och en halv meters avstånd och sade på italienska: "Lyssna och vidarebefordra detta budskap till de mäktigaste männen på denna jord." Stämman var en smula metallisk, som om den kommit från en högtalare. De båda männen dikterade så ett budskap som jag skrev ut på maskin så fort jag kommit hem. När de var klara med sitt budskaphöjde de handen och sade: "Frid vare med dig." Därpå återvände de till sitt skepp som hade ca 15 m diameter. Jag såg det aldrig så noga men väl det starka ljus det utsände."

Budskapet innehöll allmänna råd att upphöra med atomexperimenten och att avväpna politikerna, d.v.s. det var ett fredsbudskap.

Detta budskap skickade Siragusa till påven, de Gaulle, Kennedy, Chrusjtjov,

drottning Elisabeth, kung Gustav Adolf och italienske presidenten. Endast de Gaulle erkände mottagandet.

Tvåmetersjättar mötte andra gången

Under augusti såg Siragusa och hans familj flera gånger flygande tefat över sitt hus. Den 4 september fick Siragusa ett telepatiskt meddelande om ett sammanträffande påföljande dag. "Då jag strax efter kl. 22 kom till platsen", berättar Siragusa, "mötte mig två åtminstone 2,15 m långa människor. Jag var dem så nära som på en meters avstånd. Ljuset från deras midja - det var som om de burit något slags lampa - hindrade mig att se deras ansikten tydligt. De var klädda på samma sätt som de män jag träffade i april, möjligen var kläderna något ljusare till färgen. Sedan gick det som första gången. De två anmodade mig: "Låt människorna få del av detta budskap." Även dessa två tillönskade mig frid, då det hela var klart på samma sätt som deras kollegor i april."

Den här gången såg Siragusa rymdskeppet bättre. Det var en väldig diskus på 25 m diameter som medelst en mer än tre meter hög metallcylinder vilade på marken. Denna cylinder var försedd med en liten dörr.

Siragusa betraktade deras avfärd. Senare meddelade tidningarna att ett lysande föremål hade setts flyga just vid den tiden över Acireale, Bronte och Acitrezza.

Virvelenergi enda möjligheten för rymdfart

I det budskap Siragusa erhöll andra gången han mötte rymdmän heter det bl.a.:

- Det skulle vara ett säkert självmord för en människa att bege sig ut i världs-

rymden med de möjligheter som nu står eder till buds i fråga om linjär drivkraft.

- Det är av största vikt att påpeka för er jordmänniskor att redan grekerna till en viss del kände virvelrörelsens betydelse i många naturfenomen. En av edra främsta vetenskapsmän, Descartes, tog upp detta problem till undersökning, som tyvärr alltför länge försumrats. Då nu människan beslutat att överskrida tröskeln till världsrymden, är det nödvändigt, att jordens vetenskapsmän allvarligt utforskar detta virvelrörelsens fenomen då det är av överväldigande betydelse - ja, vi vill säga av utslagsgivande betydelse för vilket slag av flygskepp som för första gången skall föra ut människan i världsrymden.

- Människan av i dag känner till värme- och ljusenergin i den miljö hon lever, och hon känner väl till att hon ej får utsättas för energimängder som är större än hennes natur tillåter utan att dödas. Atmosfären är av vital betydelse för att mildra det häftiga bombardemanget av de energirika partiklar, som i oanade mängder svärmar emot oss och träffar det klotformiga magnetfält som omger och skyddar er planet, och som genom de bekanta fenomenen friktion och resonans ger upphov till den värme och det ljus som är så outhärligt för mänskligt liv och alla de ting som sammanhänger därmed, inklusive just atmosfären som på detta sätt omvandlar och modifierar sina egna element. Detta måste övertyga vetenskapsmän inom aerodynamik och atomfysik, att de måste ta under övervägande att grundligt utforska allt som hör samman med energivirvlar.

Linjär drivkraft direkt olämplig!

- De jordiska vetenskapsmännen känner säkert väl till, att det utanför jonosfären ute i rymden finns ett energiflöde i ett tillstånd av utsökt renhet, som rör sig med enorm kraft och oberäknelig hastighet och som är väl ägnat att urladda sina enorma energimängder på varje kropp som träffas därav.

- Alla de konstgjorda satelliter, som ni jordmänniskor sänder upp i världsrymden, har i hela sin bana varit omgivna av ett tydligt ljus som förvisso ej består av reflekterat ljus som många tror utan som orsakas av det bombardemang av små partiklar från solen som träffar dem och omvandlar deras ursprungliga struktur och dessutom orsakar ett utbrett ljusfenomen och betydande virvelenergi.

- Den utrustning med vilken människan vill utföra sina första flygningar i världsrymden är ej lämpad för ett sådant företag.

- Det är nödvändigt, att farkosten lyfts av den flytande virvelenergin och att farkosten och de däri befintliga människorna hela tiden befinner sig i virvelns centrum - en osårbar punkt som edra vetenskapsmän ännu ej känner till.

- En farkost, som arbetar med linjär drivkraft, kan aldrig föra ut människan i världsrymdens vidder därför att den aldrig kan frambringe de effekter som är nödvändiga för att förhindra en urladdning av de krafter som dels motverkar farkostens fulla rörelsefrihet, dels utgör en fara för piloterna, som måste ha full fysik och psykisk prestationsförmåga för att kunna föra farkosten till dess mål.

All kunskap om universum kan ännu ej lämnas

- Hemligheten ligger i den flytande virvelns energi. Genom den är det möjligt att skapa ideala förhållanden för att skydda farkosten och människorna från att träffas av rymdens element. Den utgör en magnetisk skyddsmantel som är nödvändig för att absorbera dessa elements energi.

- Våra flygapparater som ni jordmänniskor kallar flygande skivor eller "flygande cigarrer" gör mycket hög hastighet, och det är ingen tillfällighet att Ni ofta undrat över att jordmänniskor sett hur våra diskusskepp ändrat form och blivit lysande klot. Detta ljusfenomen är i själva verket endast en effekt av kraftvirvelns arbete i atmosfären och ljusets färgväxlingar beror på täthet och typ av de partiklar som kolliderar med luftens i förhållande till den större eller mindre accelerationen hos den flytande virvelenergi, som driver våra fartyg. I världsrymden glider våra skepp som på ett plan utan att det uppstår motstånd, och detta ger oss förutom total osårbarhet möjlighet att nå ofattbart hög hastighet.

- För närvarande kan vi ej säga mer. Det skulle vara oss en stor glädje att ge er full kännedom om våra kunskaper om världsrymden, men innan ni helt och fullt tagit avstånd från edra destruktiva tendenser och innan människorna på hela jorden förenats i fred och endräkt för ett högre gemensamt mål, måste vi med djupaste beklagande undertrycka denna vår önskan. Må frid och glädje härska i edra hjärtan.

Gardermoen 27 augusti 1973.

Jnr 89 / 73

NN/

Edert brev av den 12/3 1973.

Vi har fått översänt ett brev från Eder adresserat till Försvarets Väderforskningsstation Gardermoen och kan ge följande upplysningar.

Från den norska radiosondstationen Gardermoen, Sola och Örland, sändes det upp radiosonder 2 ggr varje dygn året om. Uppsläppen görs kl. 24.00 samt 12.00. Sönderna har ett utseende som framgår av medsända skiss.

Ballongen är 2-3 meter i diameter vid uppsläppet men blir något större allteftersom lufttrycket avtar i höjden.

Avståndet mellan ballongen och radiosonden är ca 10 meter. Linan består av

vanligt segelgarn som medsänt prov utvisar. (Snöret är ca 1 mm grovt.) Man använder inte radarreflektorer på norska landstationer.

Den 22 mars 1967 släpptes ballongen kl. 12.20 lokal tid. Markvinden var 300 grader 15 knop, max.vind på 7500 m 290 grader 96 knop, toppvind på 9800 m 250 grader 24 knop. Observationen pågick till sonden nådde 30 mb eller höjden 23532 m. Klockan var då 13.16 lokal tid.

Kontakt med sonden avbröts p.g.a. radiostörningar men ballongen sprack på en höjd av 30.000 m. Instrument och ballongrester faller då ned igen.

Med hopp om att upplysningarna kan vara till hjälp.

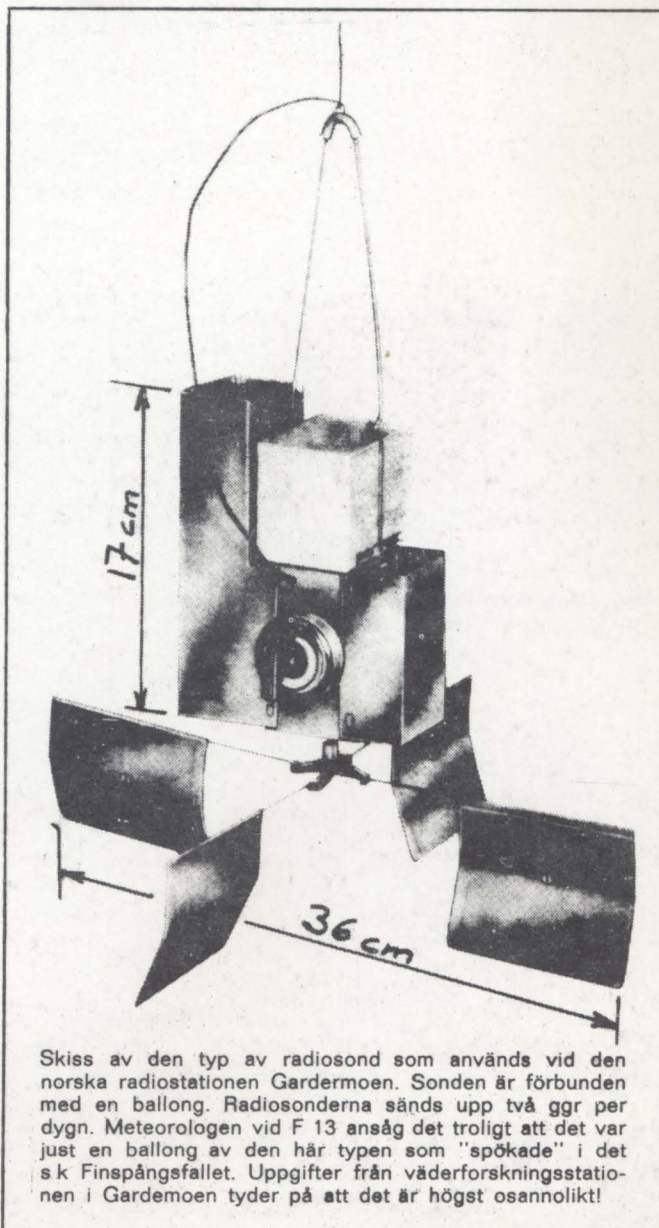
Med hälsning

Niels S. Nergaard

BREV FRÅN GARDERMOEN STYRKER VÅR FINSPÅNG-UTREDNING

I förra numret av UFO-Information presenterade Jan-Ove Sundberg en kritisk granskning av den s.k. Finsspångsrapporten där tjänstgörande meteorologen vid F 13 ville göra gällande att föremålet var en från Gardermoen i Norge uppsänd radiosondballong. UFO-Information tog kontakt med Radiosondstationen i Gardermoen och begärde upplysningar om huruvida någon ballong uppsänts den 22 mars 1967. Tyvärr kom svaret så sent, att det inte kunde publiceras tillsammans med det övriga materialet i fallet. Vi återger här brevet i översatt skick med samtliga de upplysningar vi begärde.

Som läsaren kan se, är det inte sannolikt att ballongen har uppträtt i Finsspång den aktuella tiden, vilket F 13-meteorologen håller för troligt. Det är slående hur berörda parter ALLTID söker förklaringen ur just den yrkesgren de representerar. En bonde tror att det rör sig om en häst eller traktor, en meteorolog "skyller på" ballong eller molninformation. Talar man med flygvapnet sägs det att det troligen var en helikopter eller flygplan. *Så varför inte ett UFO när man talar med en UFOLOG?* Skillnaden är förstås den att ufologen inte blir trodd!

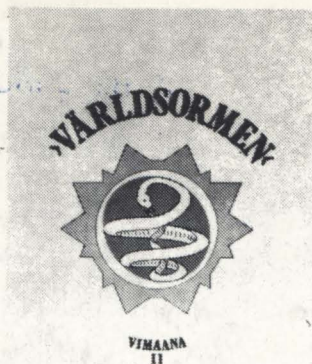

Skiss av den typ av radiosond som används vid den norska radiostationen Gardermoen. Sonden är förbunden med en ballong. Radiosonderna sänds upp två ggr per dygn. Meteorologen vid F 13 ansåg det troligt att det var just en ballong av den här typen som "spökade" i det s.k. Finsspångsfallet. Uppgifter från väderforskningsstationen i Gardemoen tyder på att det är högst osannolikt!

Pythagoras formulering lyder:

Den hemlighetsfulla makten i det gyllene talet erhålles ur formeln

$$\frac{1}{\frac{1}{2}(\sqrt{5}-1)} \approx (1,618)$$

Världsormen — Vimaana II
av Lehel Répits utkommer
inom kort.

Beställning genom

UFO-MOTALA

Box 311

591 03 Motala

VÄRLDSORMEN — VIMAANA II

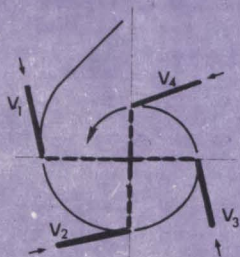
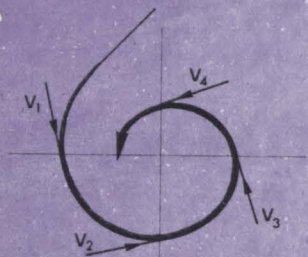
Pythagoras syftar här på det universella rörelsekomplexet, som består av en centripetalisk och en centrifugalisk rörelse runt en gemensam utvecklingsaxel. Den fullständiga (virvel-) rörelsen innefattar två motsatt riktade komponenter, vilka förhåller sig till varandra enligt GYLLENE SNITTETS proportioner.

Av det totala rörelsekomplexet tillfaller den accelererande centripetaliska "rörelsekraften" - GRAVITATIONEN - 61,8%, och den avtagande centrifugaliska rörelsekraften - ANTIGRAVITATIONEN - 38,2%...

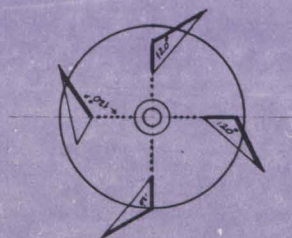
Skillnaden mellan den positiva, accelererande gravitationskraften och den negativa, avtagande antigravitationskraften utgör $61,8 - 38,2 = 23,6\%$ FRI ENERGI.

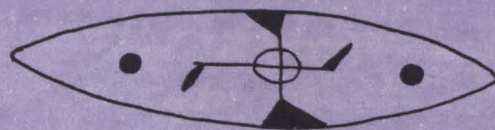
Den tekniska lösningen för att skapa fri energi försökte de sedan länge försvunna civilisationerna meddela till eftervärlden bl.a. genom dessa symboler, som härstammar från den "sjunkna" kontinenten MU (se Churchwards "The Lost Continent of MU").

Den urgamla definitionen för SVASTIKAN lyder: "Symbol för krafterna i rörelse" eller "Symbol för DE FYRA HELIGA", vilket är detsamma som de fyra likvärdiga vektorerna, vars RESULTANT är den inåtgående CENTRIPETALISKA RÖRELSEKRAFTEN.

...eller i ett rent mekaniskt utförande: VIMAANAS ROTOR

...som är en geometrisk konstruktion baserad på Stora pyramidens konstruktionsritning och likvärdig med denna figur (något förenklad), vilken George Adamski erhöll den 13 december 1952 av en besättningsman på en rymdfarkost; senare åtföljd av en kommentar med orden:

- DE BUDSKAP JAG GAV DIG VAR AV EN UNIVERSELL KARAKTÄR.